www.wochenblatt.pl

Interview: Wir sprechen mit Dietmar Nietan, dem Koordinator der Bundesregierung für die deutsch-polnische grenznahe Zusammenarbeit, über die bilateralen Beziehungen und den Deutschunterricht.
Mehr auf S. 4

DFK: Die Ortsgruppe in Gogolin nimmt seit 2010 an jeder Edition des Samstagskurses des VdG teil und bringt so den Kindern die deutsche Sprache und Kultur näher.
Mehr auf S. 9

Porady: Kancelaria Radcy Prawnego Łukasz Kuczyński, udzielająca porad prawnych na łamach naszej gazety, jest także raz w tygodniu do dyspozycji naszych czytelników w siedzibie redakcji. Zapraszamy na bezpłatne porady w środy od godz. 12.00 do 15.00 na ul. Słowackiego 10 w Opolu.

Łukasz Kuczyński

Nr 26 (1629), ISSN 2082-8195, nr indeksu 368202, nakład: 3600 egz. 30 VI – 6 VII 2023, cena 3,50 zł (VAT 5%)

WOCHENBLATT.pl

Zeitung der Deutschen in Polen

Drei Glocken kehren heim

Henryk Hoch (links) und Gerard Wichowski vom Verband der deutschen Gesellschaften in Ermland und Masuren (VdGEM) vor der Glocke in Siegfriedswalde (Żegoty)
Foto: Uwe Hahnkamp

Am 24. und 25. Juni ging mit der Übergabe dreier Kirchenglocken in Elbing (Elbląg), Frauenburg (Frombork) und Siegfriedswalde (Żegoty) eine Phase des Projekts „Friedensglocken für Europa" der katholischen Diözese Rottenburg-Stuttgart zu Ende. Auf Initiative von Bischof Dr. Gebhard Fürst werden sogenannte Leihglocken, die in Kirchen seiner Diözese hängen, an ihre früheren Heimatkirchen zurückgegeben. Die Delegation um Bischof Fürst wurde dabei von Baden-Württembergs – aus dem Ermland stammenden – Ministerpräsidenten Winfried Kretschmann begleitet.
Lesen Sie auf S. 7

Jubiläum: Vor 150 Jahren wurde Prinzessin Daisy von Pless geboren. Das oberschlesische Pless und das niederschlesische Waldenburg erklärten das Jahr 2023 zum „Jahr der Prinzessin" – das gerade mit einer richtigen „Daisymania" einhergeht.
Mehr auf S. 5

Brüssel: Während der Sitzung des Petitionsausschusses des Europaparlaments wurde auch über die Kürzungen des Deutschunterrichts diskutiert. Dabei machte die ehemalige polnische Bildungsministerin Anna Zalewska einige kontroverse Aussagen über die deutsche Minderheit in Polen.
Mehr auf S. 6

Konzerte: Auch in diesem Jahr organisiert die Oppelner deutsche Minderheit ihre Kreiskonzerte. Das erste fand am 25. Juni in Guttentag statt. Die Konzerte kann man nicht nur vor Ort, sondern auch als Online-Übertragung erleben.
Mehr auf S. 8

Landwirtschaft: Wir sprechen mit Mitgliedern des Schlesischen Bauernverbandes über die Lage in der Landwirtschaft, den Preiskampf um Milch und Käse sowie die baldige Ernte.
Mehr auf S. 10

ISSN 2082-8195
26>
9 772082 819306

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Mein Senf dazu

Nach dem Sommer

Am Freitag vergangener Woche (23. Juni) ging in ganz Polen das Schuljahr zu Ende. Für die Kinder und Jugendlichen beginnt die wohl schönste Zeit des Jahres und auch für die Lehrer heißt es ausruhen, aber zugleich Kraft tanken und Ideen sammeln für das nächste Schuljahr.

Ich wünsche allen einen schönen, erholsamen Sommer, auch wenn ich weiß, dass die zweimonatigen Sommerferien für Eltern viel Organisationstalent bedeuten. Denn vor allem bei kleineren Kindern kann man nicht davon ausgehen, dass sie sich den halben Tag lang allein im Haus beschäftigen und man in Ruhe zur Arbeit gehen kann. Und auch kein Arbeitnehmer hat zwei Monate Urlaub.

Wenn ich von Schule schreibe, so kann ich das Thema Deutschunterricht als Minderheitensprache nicht weglassen. Zwar liegt dieses Thema jetzt gerade nicht im Fokus der Schüler, Lehrer und Eltern, doch eh wir uns versehen, sind die Ferien vorbei, das neue Schuljahr beginnt und es sieht leider nicht danach aus, als würde Bildungsminister Czarnek Anstalten machen, seine diskriminierenden Verordnungen über die Kürzung nur des Deutschunterrichts als Minderheitensprache zurücknehmen.

War das abzusehen? Ja, denn Gelegenheiten, seine Meinung zu ändern, hatte Przemysław Czarnek genug. Und auch der Koordinator der Bundesregierung für deutsch-polnische Zusammenarbeit, Dietmar Nietan, sagte im Interview für unsere Zeitung: „Ich kann oft mit Ministern der PiS-Regierung unter vier Augen durchaus vernünftige Gespräche führen, aber ich merke, dass im öffentlichen Raum antideutsche Rhetorik als Mittel der Innenpolitik genutzt wird.“ (Das ganze Interview lesen Sie auf S. 4.)

Das bedeutet, die Politiker und hohen Beamten wissen, dass ihr Handeln widerrechtlich ist. Auch die Polonia in Deutschland hat sie nicht gebeten, eben solche Schritte zu unternehmen. Es geht um das politische Ziel und dieses ist, Deutschland zum Feindbild zu erklären. Schaut man sich die Kommentare bei Facebook oder Twitter an, dann ist dieses Feindbild in den Köpfen vieler fest verankert. Klar, hatten gewiss einige auch schon vorher eine negative Meinung zum westlichen Nachbarn, doch diese konnte sich unter der PiS-Regierung bestens weiter verfestigen.

Wie sollte nun also Przemysław Czarnek gegen diese ungeschriebene Maxime handeln und dabei auch seinem Regierungskollegen Janusz Kowalski, der diese konkrete Diskriminierung ins Rollen brachte, kurz vor den Wahlen in den Rücken fallen?

Ich denke leider, es wird bis zu den Wahlen keine Änderung bei Deutsch als Minderheitensprache geben und wenn sie doch eintreten sollte, müssten die Minderheit sowie die Mehrheit höllisch aufpassen, ob es sich da nicht um eine juristische Falle handelt.

Po lecie

W piątek w całej Polsce zakończył się rok szkolny. Dla dzieci i młodzieży to chyba najpiękniejszy czas w roku, a dla nauczycieli to również czas odpoczynku, ale też ładowania akumulatorów i zbierania pomysłów na kolejny rok szkolny. Życzę wszystkim wspaniałego lata, choć wiem, że dwumiesięczne wakacje oznaczają dla rodziców konieczność wykazania się nie lada talentem organizacyjnym. Bo zwłaszcza w przypadku mniejszych dzieci nie można zakładać, że przez pół dnia zajmą się czymś same w domu, a my możemy spokojnie iść do pracy. No i żaden pracownik nie ma też dwóch miesięcy urlopu.

Pisząc o szkole, nie mogę pominąć tematu nauczania języka niemieckiego jako języka mniejszości. To prawda, że ten temat nie jest teraz w centrum uwagi uczniów, nauczycieli i rodziców, ale zanim się obejrzymy, skończą się wakacje, zacznie się nowy rok szkolny i niestety nie wygląda na to, żeby minister edukacji Czarnek podjął jakieś kroki w celu wycofania swoich dyskryminujących rozporządzeń o redukcji nauczania tylko języka niemieckiego jako języka mniejszości. Czy to było do przewidzenia? Tak, ponieważ Przemysław Czarnek miał wystarczająco dużo okazji, aby zmienić zdanie. Dietmar Nietan, koordynator rządu Niemiec ds. współpracy polsko-niemieckiej, powiedział w wywiadzie dla naszej gazety: „Często mogę prowadzić całkowicie rozsądne dyskusje z ministrami rządu PiS na osobności, ale zauważam, że antyniemiecka retoryka jest wykorzystywana w sferze publicznej jako środek polityki wewnętrznej” (przeczytaj cały wywiad na str. 4).

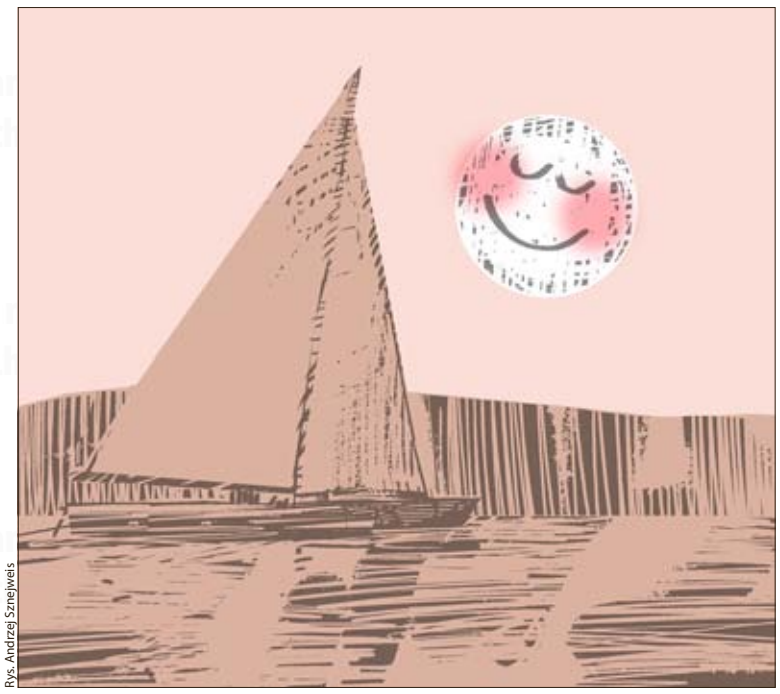

Rys. Andrzej Szneiweis

Oznacza to, że politycy i wysocy urzędnicy wiedzą, że ich działania są nielegalne, a Polonia w Niemczech nie prosiła ich o podjęcie takich kroków. Chodzi o cel polityczny, a jest nim ogłoszenie Niemiec wrogiem. Jeśli spojrzeć na komentarze na Facebooku czy Twitterze, ten obraz wroga jest mocno zakorzeniony w umysłach wielu osób. Oczywiście niektórzy ludzie już wcześniej mieli negatywną opinię o swoich zachodnich sąsiadach, ale pod rządami PiS opinia ta została jeszcze bardziej utrwalona.

Jak więc Przemysław Czarnek miałby przeciwstawić się tej niepisanej maksymie i wbić nóż w plecy swojemu koledze z rządu Januszowi Kowalskiemu, który rozpoczął tę konkretną dyskryminację, na krótko przed wyborami?

Niestety, myślę, że przed wyborami nie dojdzie do zmian w kwestii języka niemieckiego jako języka mniejszości, a jeśli dojdzie, to zarówno mniejszość, jak i większość będą musiały bardzo uważać, by nie była to pułapka prawna.

Rudolf Urban

Die Gedanken sind frei

Bitterer Beigeschmack

Am Montag nahm ich an einer Sitzung des Petitionsausschusses des Europäischen Parlaments teil, der nach mehreren Jahren eine Petition im Zusammenhang mit der Erweiterung der Stadt Oppeln aufnahm, die sich nachteilig auf die traditionell schlesischen Dörfer in den Vorstädten auswirkte. Wir erinnern uns, dass mit dieser Erweiterung Dörfer mit zuvor „gewonnenen“ zweisprachigen Schildern diese Zweisprachigkeit verloren haben, und zugleich auch eine reale Chance verloren haben, ihre Vertreter in die lokale Selbstverwaltung zu wählen, da ihre Stimmen, die zuvor in ihren Gemeinden wichtig waren, zu einem unbedeutenden Zusatz bei den Wahlen zum Stadtrat von Oppeln wurden.

Solche Aktionen sind durch die „Rahmenkonvention zum Schutz nationaler Minderheiten“ verboten, da sie die nationalen Proportionen zu Ungunsten der Minderheiten verändern. Es ist traurig, dass sich das Europäische Parlament sechs Jahre später mit diesem Thema befasst! Paradoxerweise ist damit jedoch gelungen, dieser alten Petition die aktuelle Diskriminierung von 55.000 Kindern hinzuzufügen, denen der Deutschunterricht auf eine Stunde pro Woche reduziert wurde, während die Sprachen anderer nationaler Minderheiten weiterhin drei Stunden lang unterrichtet werden.

In dieser Zeitung, bei uns zu Hause, sprechen wir darüber oft mit einem Gefühl der Hilflosigkeit. Schließlich wird dieses Thema vom Präsidenten, dem Premierminister und den Ministern ignoriert und Minister Czarnek wirft mit Versprechungen um sich, die er wahrscheinlich nicht einmal einzuhalten gedenkt. Sogar die Europäische Kommission hat beschlossen, sich nicht mit dieser Diskriminierung zu befassen, weil im Bereich Schule der Mitgliedsstaat die einzige zuständige Behörde ist und daher ungestraft handeln kann. Daher ist die Tatsache, dass die Abgeordneten des Europäischen Parlaments nach unserer Argumentation entschieden haben, dass die Kommission das Thema nicht bagatellisieren sollte und sie verpflichtet haben, sich erneut damit zu befassen – ein Licht in diesem Meer von Gleichgültigkeit und Feindseligkeit.

Die ungeschickten Versuche der ehemaligen Bildungsministerin Frau Zalewska, der deutschen Regierung die Schuld in die Schuhe zu schieben, waren eindeutig misslungen und vielleicht sogar hilfreich für uns, denn, wie ich in der Aussprache dargelegt habe, war sie es, die offenbar darauf hingewiesen hat, dass die polnische Regierung die Bildungschancen der Kinder der deutschen Minderheit nur deshalb verringert hat, um die deutsche Regierung zu erpressen. Das heißt, sie hat ihre Bürger bestraft, indem sie uns unsere gleichen Rechte als Bürger genommen und uns zu Geiseln polnischer außenpolitischer Ziele gemacht hat.

In der Debatte haben sich außer Anna Zalewska, die uns feindlich gesinnt ist, und Ryszard Czarnecki, der seine Abneigung nicht verbergen kann, Abgeordnete aus Rumänien, Deutschland und Belgien auf unsere Seite gestellt. Kein einziges Mitglied der polnischen Oppositionsparteien hat sich dafür interessiert oder sich zu Wort gemeldet, was mich zu dem Schluss führt, dass wir nur auf uns selbst und möglicherweise auf das Ausland zählen können. Es lohnt sich, im Herbst daran zu denken.

Sukces z gorzką refleksją

W poniedziałek uczestniczyłem w posiedzeniu Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego, który po kilku latach zajął się petycją związaną ze szkodliwym dla tradycyjnie śląskich wiosek podopolskich powiększeniem Opola. Pamiętamy, że wraz z tym powiększeniem wioski z wcześniej „wywalczonymi” szyldami dwujęzycznymi straciły tę dwujęzyczność, ale utraciły także realną szansę na wybór swych przedstawicieli do samorządu terytorialnego, gdyż ich głosy, wcześniej ważne w ich gminach, stały się mało istotnym dodatkiem w wyborach do Rady Miasta Opola.

Takich działań zabrania Konwencja o ochronie mniejszości narodowych, gdyż zmieniają one proporcje narodowościowe ze szkodą dla mniejszości. Smutne, że Parlament Europejski zajmuje się tym sześć lat po fakcie! Paradoksalnie jednak dzięki temu udało się tamtą starą petycję uzupełnić o aktualną dyskryminację 55 tys. dzieci, którym obniżono do jednej liczbę lekcji języka niemieckiego w tygodniu, podczas gdy języki innych mniejszości narodowych nadal są uczone w trybie trzech godzin.

Na łamach tej gazety, w naszych domach często o tym mówimy ze świadomością bezradności. Wszak ignorują ten temat prezydent, premier, ministrowie, a minister Czarnek rzuca obietnicami, których zapewne nawet nie zamierza dotrzymać. Nawet Komisja Europejska uznała, że tą dyskryminacją się nie zajmie, bo na terenie szkoły państwo członkowskie jest jedynym kompetentnym organem, a więc może działać bezkarnie. Dlatego fakt, że po naszej argumentacji europosłowie uznali, że Komisja nie powinna zbagatelizować tematu, i zobligowali ją do zajęcia się tym ponownie, jest w tym morzu obojętności i wrogości jakimś światłem.

Nieudolne próby byłej minister edukacji, pani Zalewskiej, zwalenia winy na rząd Niemiec były wyraźnie chybione, a może nawet nam pomocne, gdyż, jak zwróciłem w debacie uwagę, to właśnie ona wskazała najwyraźniej, że rząd polski obniżył szanse edukacyjne tylko dzieci mniejszości niemieckiej, po to, by szantażować rząd Niemiec. Czyli ukarał swych obywateli zabraniem nam równych praw obywatelskich, czyniąc nas zakładnikami swych celów w polityce zagranicznej.

W debacie oprócz nam wrogiej Anny Zalewskiej i nie potrafiącego ukryć swej niechęci Ryszarda Czarneckiego byli też i ci, którzy opowiedzieli się po naszej stronie – posłowie z Rumunii, Niemiec i Belgii. Żaden poseł polskich partii opozycyjnych się nie zainteresował ani wypowiedział, co każe mi uznać, że liczyć możemy tylko na siebie i ewentualnie na zagranicę. Warto jesienią o tym pamiętać.

Bernard Gaida

Prosto z Sejmu

Poseł Ryszard Galla

Erozja

Na ostatnim posiedzeniu polskiego parlamentu debatowaliśmy m.in. nad projektem, który ma wprowadzić nowelizację w ustawie o komisji wspólnej rządu i samorządu. Można by powiedzieć – OK. Nastąpił pewien upływ czasu, są nowe propozycje, można je wprowadzić, ale… Jeśli przyjrzymy się sprawie, to dostrzeżemy, że w ustawie tej wymienione są bardzo konkretne organizacje po stronie samorządowej, które zgodnie z ustawą mają znaleźć swoje miejsce w komisji wspólnej rządu i samorządu! I tu nasuwa się pytanie – co się dzieje? Okazuje się, że na mocy tej ustawy przedstawiciele samorządów gminnych, powiatowych i wojewódzkich mają wejść do komisji wspólnej rządu i samorządu. W tym miejscu rodzi się pytanie: Co jest powodem takiego zabiegu?

W mojej ocenie to nic innego jak próba rozbicia jedności poszczególnych korporacji samorządowych na płaszczyźnie współpracy rządowo-samorządowej, co bez wątpienia jest bardzo niepokojące. Widać bowiem wyraźnie, że te nowe organizacje zrzeszające samorządy są tworzone przez samorządowców wybranych z komitetów Zjednoczonej Prawicy! Widać też, że w ten sposób w dalszym ciągu następuje erozja samorządu, a sądząc po strukturze funkcjonowania tych zrzeszeń samorządowych, są one tylko po to, aby cele, które przyświecają Zjednoczonej Prawicy, mogły być w obszarze samorządowym skutecznie realizowane.

Jest to niezwykle przykre i bardzo niebezpieczne. Może też doprowadzić do tego, że nastąpi dalsze osłabianie funkcjonowania samorządów, co dla nas wszystkich, mieszkańców małych Heimatów, jest bardzo niedobre. Polityka ta powoduje bowiem, że zbyt mocno ingeruje się w prace samorządów i mocno ogranicza możliwości ich funkcjonowania.

Notował Krzysztof Świerc

Erosion

Auf der letzten Sitzung des polnischen Parlaments haben wir unter anderem über einen Gesetzentwurf zur Änderung des Gesetzes über den Gemeinsamen Ausschuss der Regierung und Selbstverwaltung debattiert. Man könnte sagen, ok, es ist Zeit verstrichen, es gibt neue Vorschläge, die können eingebracht werden, aber… Wenn man sich die Sache näher ansieht, stellt man fest, dass das Gesetz ganz bestimmte Organisationen auf Seiten der Selbstverwaltung erwähnt, die laut Gesetz ihren Platz im Gemeinsamen Ausschuss der Regierung und Selbstverwaltung finden sollen! Das wirft die Frage auf, was hier eigentlich los ist. Es zeigt sich nämlich, dass nach diesem Gesetz die Selbstverwaltung der Gemeinde-, Kreis- und Woiwodschaftsebene im Gemeinsamen Ausschuss der Regierung und Selbstverwaltung künftig vertreten sein soll. Da fragt man sich: Was ist wohl der Grund für diese Maßnahme?

Meines Erachtens handelt es sich um nichts anderes als den Versuch, die Einheit der einzelnen Selbstverwaltungskörperschaften auf der Ebene der Zusammenarbeit zwischen Regierung und Selbstverwaltung aufzubrechen, was zweifellos sehr beunruhigend ist. Denn es ist deutlich zu sehen, dass diese neuen Selbstverwaltungsorganisationen von Kommunalpolitikern gebildet werden, die aus den Komitees der Vereinigten Rechten gewählt wurden! Es ist auch zu erkennen, dass die kommunale Selbstverwaltung auf diese Weise weiter ausgehöhlt wird, und wenn man sich die Struktur der Arbeitsweise dieser kommunalen Verbände ansieht, sind sie nur dazu da, die Ziele der Vereinigten Rechten im Bereich der kommunalen Selbstverwaltung wirksam umzusetzen.

Dies ist äußerst bedauerlich und sehr gefährlich. Es könnte auch zu einer weiteren Schwächung der Selbstverwaltungen führen, was für uns alle, die wir in kleinen Heimatregionen leben, sehr schlecht ist. Denn diese Politik hat zur Folge, dass sie sich zu sehr in die Arbeit der Selbstverwaltungen einmischt und deren Funktionsfähigkeit stark einschränkt.

Notiert von Krzysztof Świerc

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Dänemark: Neue Umfrage zur Schüleridentität

Maßstab Nationalität

Schlussfolgerungen aus Statistiken sollte man immer mit Vorsicht ziehen. Schließlich, wenn von zwei Nachbarn etwas jeweils nie und jeden Tag gemacht wird, wird es statistisch jeden zweiten Tag von beiden gemacht. Statistiken bieten jedoch immerhin Gesprächsstoff. Diesen liefert nun eine Umfrage in den deutschen Schulen Dänemarks.

Foto: Metropolitan School/Wikimedia Commons

Trotz deutscher Schulen bleibt die Identität in Dänemark jedoch komplex.

Die Umfrage wurde von der Tageszeitung der Deutschen in Dänemark „Dem Nordschleswiger" vorbereitet. Dabei hat man Schüler der 8. Klasse der deutschen Schulen in Nordschleswig befragt, zu welcher Nationalität sie sich vorwiegend bekennen. Bei den Schülern handelt es sich um Teenager zwischen 14 und 15 Jahren, je nachdem, in welchem Alter sie die sogenannte „Klasse Null" besucht haben.

Das Konzept ist durchaus interessant. Zwar wird die Nationalität zu statistischen Zwecken im Rahmen des Zensus erfragt, doch dies sind nicht vollkommen eindeutige Angaben. Erstens trägt die komplexe Natur der Bekennung zu einer Nationalität dazu bei, dass verschiedene Faktoren Einfluss auf die Antwort haben können. Hier spielen kulturelle, gesellschaftliche und historische Aspekte eine Rolle. Dazu wird praktisch nur über die Nationalität der Volljährigen informiert, da Eltern im Namen der Kinder die Nationalität angeben.

Im Falle der Umfrage des „Nordschleswigers", der sich in der Sommerzeit intensiv mit dem Thema Identität befasst, konnte man unmittelbar von Jugendlichen hören, wie sie sich national identifizieren. Dies ist eine Altersgruppe, die im Hinblick auf Nationalität besonders interessant sein kann. Einerseits ist es eine Gruppe, die schon durchaus ein etabliertes Bild von der Welt, der Gesellschaft und dem eigenen Ich haben kann. Andererseits wird diese Altersklasse noch viel zu erleben haben, was durchaus Einfluss auf eine Antwort später im erwachsenen Leben haben kann.

Nur zwei von 21 befragten Schülern gaben an, klar deutsch zu sein.

Welche Angaben brachte die Umfrage des Nordschleswigers mit sich? Die Redaktion stellte den Jugendlichen mehrere Fragen, wobei sie jeweilig gegenseitige Schlussfolgerungen ermöglichen. Die erste und direkteste Frage lautete natürlich, welcher Nationalität die Schüler seien. Die überwiegende Mehrheit der Schüler identifiziert sich als Dänen. Nur 2 von 21 befragten Schülern gaben an, klar deutsch zu sein. Interessant jedoch: 20% meinten, sie seien sowohl Dänen als auch Deutsche, was die Anzahl der „deutschen Antworten" schon auf 30% anhebt. Wichtig ist jedoch zu erwähnen, dass die Schüler aus unterschiedlichen Milieus kommen. Deutsche Schulen in Dänemark besuchen nämlich sowohl Kinder der deutschen Minderheit, Kinder deutscher Familien aus der Bundesrepublik und sogar der dänischen Mehrheit, sofern sie das Curriculum der Schule akzeptieren.

Ein anderes Ergebnis zeigt die Zugehörigkeit der Jugendlichen zur deutschen Minderheit. Hierbei gaben fast 40% an, selbst der deutschen Minderheit anzugehören, doch über die Hälfte weiß nicht, ob sie selbst überhaupt zur Minderheit gehört und auch nicht, ob die Eltern ihr angehören.

Łukasz Biły

Vergessenes Erbe

Das Denkmal der Schlacht von Leuthen (Lutynia)
Foto: Wikipedia/Haael

Mehr dazu auf S. 8

Z Vaterlandu

Ekstremiści

Foto: De Havilland / flickr.com

Urząd Ochrony Konstytucji dostrzega silną tendencję do użycia przemocy wśród ekstremistów w Niemczech. Wynika to z aktualnego raportu na temat działalności niemieckiego kontrwywiadu cywilnego. Według dokumentu, który analizuje rozwój sytuacji w 2022 r., liczba osób zaliczonych do grupy ekstremistycznej prawicy wzrosła o ok. 14,5%, do 38 tys., w porównaniu z rokiem poprzednim. Spośród nich 14 tys. uznano za gotowych do użycia przemocy.

Według Urzędu Ochrony Konstytucji potencjalna liczba lewicowych ekstremistów wzrosła w ubiegłym roku o 5,2%, do 36 500 osób. Więcej niż co czwarty lewicowy ekstremista jest uważany za zorientowanego na przemoc.

Liczba przypadków szpiegostwa wzrosła nie tylko w wyniku rosyjskiej wojny napastniczej na Ukrainie. Prokurator federalny wszczął 28 postępowań przygotowawczych w 2022 r., po 25 postępowaniach w roku poprzednim. Były one skierowane m.in. przeciwko podejrzanym o współpracę z rosyjskimi, tureckimi i marokańskimi służbami wywiadowczymi.

Raport zawiera także pilne ostrzeżenie dotyczące Chin. Urząd Ochrony Konstytucji uważa obecnie Republikę Ludową za „największe zagrożenie pod względem szpiegostwa gospodarczego i naukowego, a także bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Niemczech".

Nadużycia w Kościele

Foto: DAVID ILIFF

We wtorek (20.06.2023) przed Sądem Krajowym w Traunstein w Bawarii ruszył drugi cywilny proces o odszkodowanie za nadużycia seksualne przeciwko Kościołowi katolickiemu. W pozwie chodzi o księdza Petera H., który z powodu nadużyć seksualnych w 1980 r. został przeniesiony z diecezji Essen w Nadrenii Północnej-Westfalii do archidiecezji Monachium. W Monachium został przyjęty za czasów ówczesnego arcybiskupa Josepha Ratzingera, późniejszego papieża Benedykta XVI, pomimo że znane były mu przypadki nadużyć z Essen. Na nowych placówkach w Bawarii Peter H. popełnił kolejne przestępstwa i w międzyczasie został jedynie przeniesiony na inne stanowisko.

Tydzień wcześniej Sąd Krajowy w Kolonii skazał tamtejszą archidiecezję na zapłacenie 300 tys. euro zadośćuczynienia dla 62-letniej osoby, która padła ofiarą nadużyć seksualnych. Decyzja ta nie jest prawomocna. Jednak archidiecezja kolońska nie kwestionowała oskarżeń o nadużycia w tym procesie i zrezygnowała z powoływania się na przedawnienie.

Przedstawiciele organizacji reprezentujących ofiary nadużyć seksualnych mają nadzieję, że procesy cywilne w Kolonii i Traunstein staną się wzorem dla podobnych przypadków. Dotychczas Kościół katolicki dokonywał dobrowolnych wypłat dla ofiar jako tzw. świadczeń uznaniowych za poniesione cierpienia. Wniosek o takie świadczenie musi być złożony w Niezależnej Komisji ds. Świadczeń Uznaniowych w Bonn. Dotychczas ofiarom wypłacono ok. 40 mln euro odszkodowań.

Więcej Niemców

Foto: Bicanski/Pixnio

Nigdy wcześniej Niemcy nie miały tak wielu mieszkańców. W 2022 r. liczba ludności wzrosła aż o 1,3%, czyli o 1,1 mln osób – poinformował Federalny Urząd Statystyczny w Wiesbaden. Łącznie pod koniec 2022 r. w RFN mieszkało 84,4 mln osób.

Według statystyków liczba ta wynika ze znacznego wzrostu imigracji. W ubiegłym roku do Niemiec przybyło prawie 1,5 mln osób z różnych krajów – ponad cztery razy więcej niż w 2021 r. Większość z nich stanowili uchodźcy z Ukrainy.

Pod koniec 2022 r. w Niemczech mieszkało ok. 72 mln Niemców i 12,3 mln osób z innym obywatelstwem. Najwięcej, 1,34 mln osób, legitymowało się obywatelstwem tureckim. Na drugim miejscu znaleźli się obywatele Ukrainy (1,05 mln), a na trzecim – Syrii (883 tysięcy). Z powodu wojny liczba Ukraińców mieszkających w Niemczech wzrosła w 2022 r. sześciokrotnie.

Tym samym odsetek obcokrajowców w całej populacji wzrósł z 13,1% do 14,6%. Liczba osób z obywatelstwem innym niż niemieckie znacznie wzrosła, podczas gdy liczba obywateli niemieckich spadła o 0,4%. Kolejną zmianą jest to, że w 2022 r. w Niemczech po raz kolejny z rzędu więcej osób zmarło, niż się urodziło. W sumie odnotowano o 327 tys. więcej zgonów niż urodzeń. W 2021 r. nadwyżka zgonów wyniosła 228 tys.

dw.com/ru

Werbung / Reklama

Der Verband deutscher Gesellschaften in Polen sucht neue Mitarbeiter:

- Hauptbuchhalter/in
- Spezialist für Kultur
- Betreuer in den Organisationen der deutschen Minderheit

Bewirb Dich jetzt!

Mehr Informationen unter der Tel. +48 77 454 78 78 oder unter dem nebenstehenden QR-Code:

Związek Niemieckich Stowarzyszeń w Polsce poszukuje pracowników:

- główny księgowy/główna księgowa
- specjalista ds. kultury
- opiekun organizacji mniejszości niemieckiej

Aplikuj teraz!

Więcej informacji pod nr. tel. +48 77 454 78 78 lub pod linkem z kodu QR z lewej.

9335

Werbung / Reklama

Usługi Pogrzebowe

Sprowadzanie zmarłych z zagranicy
Załatwianie formalności
Opieka nad grobami

Machnik N.
Ozimek, Schodnia Nowa,
www.machnik.ozimek.pl
Tel./fax: (077) 46-52-456

9168

Nowy punkt w Opolu przy ul. Książąt Opolskich 32

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Vergiftetes Klima

Mit Dietmar Nietan, dem Koordinator der Bundesregierung für die deutsch-polnische zwischengesellschaftliche und grenznahe Zusammenarbeit, sprach Rudolf Urban u. a. über den minderheitensprachlichen Deutschunterricht in Polen.

Im Februar 2022 wurde durch Verordnung des Bildungsministers Przemysław Czarnek der Deutschunterricht als Minderheitensprache an polnischen Schulen von drei Wochenstunden auf eine gekürzt. Was anfangs heftig diskutiert wurde, scheint heute in der großen Politik in Vergessenheit geraten zu sein.

Ja, in der Tat bin ich ein bisschen unglücklich, denn wir haben im vergangenen Jahr im Bundeshaushalt ab 2023 Mittel für die Förderung auch von Polnisch als Muttersprache in Deutschland bereitgestellt. Die Ministerialbürokratie ist aber noch nicht so weit gekommen, dass die Mittel auch wirklich fließen. Ich bin allerdings guter Dinge, dass wir in den nächsten ein bis zwei Wochen endlich das Ganze zum Laufen bringen, um zu zeigen, dass wir es auch in Deutschland gut finden, wenn die Kinder der vielen Menschen, die aus Polen kommen, ihre Muttersprache weiter pflegen können. Und genauso wünschen wir uns, dass die Menschen hier, die deutsche Minderheit, ihre Muttersprache weiter pflegen kann.

Sie haben in Ihrer Rede beim Sommerempfang des Deutschen Konsulates in Oppeln auch an sich selbst angeknüpft, dass Sie in Ihrer Heimat zur evangelischen Minderheit in einer katholischen Mehrheit gehörten. Welche Bedeutung haben heute noch nationale und ethnische Minderheiten? Es kommt einem manchmal so vor, als könnten heute in Deutschland die wenigsten mit dem Begriff etwas anfangen.

Ich finde es großartig, wenn es eine bunte Gesellschaft gibt, denn dann ist sie spannend. Und wenn es in bestimmten Ländern aufgrund der geschichtlichen Entwicklung auch nationale Minderheiten gibt, dann spielen sie immer eine positive Rolle in der Gesellschaft. Denn eine Minderheit ist darauf angewiesen, dass in der Gesellschaft Frieden und Toleranz herrschen. Eine Minderheit

Dietmar Nietan Foto: Lucas Netter

würde immer die erste Gruppe sein, die bei Unfrieden und Intoleranz unter die Räder gerät. Deshalb haben Minderheiten eine positive Funktion für die Zivilgesellschaften. Ich habe in meiner Rede gesagt, dass Minderheiten das Salz in der Suppe sind. Und stellen wir uns doch mal eine Suppe ohne Salz vor – wie schrecklich. Deshalb sind Minderheiten wichtig, sie sind eine Bereicherung in jedem Land, ungeachtet dessen, ob es eine deutsche, dänische oder ungarische Minderheit ist. Den Zustand der Toleranz in einer Gesellschaft sieht man immer daran, wie die Mehrheitsgesellschaft mit der Minderheitengesellschaft umgeht.

Im Herbst finden in Polen Parlamentswahlen statt und im Wahlkampf, der eigentlich schon begonnen hat, wird von der PiS Deutschland immer eindeutiger als Feind beschrieben. Wie gehen Sie damit um?

Das Schlimme ist, ich kann oft mit Ministern der PiS-Regierung unter vier

Ich merke, dass im öffentlichen Raum antideutsche Rhetorik als Mittel der Innenpolitik genutzt wird.

Augen durchaus vernünftige Gespräche führen, aber ich merke, dass im öffentlichen Raum antideutsche Rhetorik als Mittel der Innenpolitik genutzt wird. Das ist schade, denn das vergiftet das Klima und erschwert die Gespräche, z. B. auch über den muttersprachlichen Deutschunterricht in Polen und den Polnischunterricht in Deutschland.

Ich wünsche mir sehr, dass die Diskriminierung der deutschen Minderheit durch die massiven Kürzungen der Unterstützung des muttersprachlichen Unterrichts aufgehoben werden und ich versuche, gerade in meiner Arbeit zu zeigen, dass ich mich natürlich auch für die Polonia in Deutschland einsetze, damit ihre Angehörigen mehr muttersprachlichen Unterricht erhalten. Ich finde es aber ungerecht, wenn Fehler, die wir vielleicht auf deutscher Seite gemacht haben, der Vorwand für die polnische Regierung ist, die deutsche Minderheit zu diskriminieren. Man kann doch nicht eigene polnische Staatsbürger diskriminieren und ich hoffe sehr, dass wir spätestens nach dem Wahlkampf, egal wer die Parlamentswahlen in Polen gewinnt, endlich zu guten Lösungen kommen.

Zatruty klimat

Z Dietmarem Nietanem, koordynatorem rządu federalnego ds. polsko-niemieckiej współpracy międzyspołecznej i przygranicznej, m.in. o nauczaniu języka niemieckiego jako języka mniejszości w Polsce rozmawia Rudolf Urban.

W lutym 2022 r. rozporządzeniem ministra edukacji Przemysława Czarnka nauczanie języka niemieckiego jako języka mniejszości narodowej w polskich szkołach zostało ograniczone z trzech godzin tygodniowo do jednej. To, o czym na początku zaciekle dyskutowano, dziś w wielkiej polityce wydaje się zapomniane.

Tak, rzeczywiście, i jestem trochę zniesmaczony tym faktem, ponieważ w zeszłym roku przeznaczyliśmy środki w budżecie federalnym od 2023 r. na promocję języka polskiego jako języka ojczystego również w Niemczech. Jednak biurokracja ministerialna nie osiągnęła jeszcze punktu, w którym fundusze faktycznie płyną. Jestem jednak przekonany, że w ciągu najbliższego tygodnia lub dwóch w końcu uruchomimy całą sprawę, aby pokazać, że my w Niemczech również uważamy, że dobrze jest, jeśli dzieci wielu osób pochodzących z Polski mogą nadal pielęgnować swój język ojczysty. Chcemy również, aby ludzie tutaj, mniejszość niemiecka, mogli nadal kultywować swój język ojczysty.

W swoim przemówieniu na letnim przyjęciu w konsulacie Niemiec w Opolu poruszył pan wątek prywatny, mówiąc, że w swojej ojczyźnie należał pan do mniejszości ewangelickiej, podczas gdy większość była katolikami. Jakie znaczenie mają dziś mniejszości narodowe i etniczne? Czasami można odnieść wrażenie, że bardzo niewiele osób w Niemczech ma o nich jakiekolwiek pojęcie.

Myślę, że to świetnie, gdy istnieje różnorodne społeczeństwo, ponieważ jest ono zarazem ciekawe. A jeśli w niektórych krajach istnieją mniejszości narodowe ze względu na rozwój historyczny, to zawsze odgrywają one pozytywną rolę w społeczeństwie. Mniejszości bowiem są zdane na to, że w społeczeństwie panuje pokój i tolerancja. Mniejszość zawsze będzie pierwszą grupą, która ucierpi w atmosferze niezgody i nietolerancji. Dlatego mniejszości pełnią pozytywną funkcję w społeczeństwach obywatelskich. Powiedziałem w swoim przemówieniu, że mniejszości są solą w zupie. Wyobraźmy sobie zupę bez soli – jakie to okropne. Dlatego mniejszości są ważne, są wzbogaceniem każdego kraju, niezależnie od tego, czy jest to mniejszość niemiecka, duńska, węgierska. Stan tolerancji w społeczeństwie zawsze widać w tym, jak społeczeństwo większościowe traktuje społeczności mniejszościowe.

Jesienią w Polsce odbędą się wybory parlamentarne, a w kampanii wyborczej, która właściwie już się rozpoczęła, PiS coraz wyraźniej określa Niemcy jako wroga. Jak pan sobie z tym radzi?

Najgorsze jest to, że często mogę prowadzić całkiem rozsądne rozmowy z ministrami rządu PiS w cztery oczy, ale zauważam, że antyniemiecka retoryka jest wykorzystywana w sferze publicznej jako środek polityki wewnętrznej. A szkoda, bo to zatruwa klimat i utrudnia rozmowy, np. także o nauczaniu ojczystego języka niemieckiego w Polsce i polskiego w Niemczech.

Bardzo chciałbym, aby dyskryminacja mniejszości niemieckiej spowodowana ogromnymi cięciami we wspieraniu nauczania języka ojczystego została zniesiona, i staram się pokazać w mojej pracy w szczególności, że oczywiście jestem również zaangażowany w sprawy Polonii w Niemczech, aby jej członkowie mogli w większym stopniu korzystać z nauczania języka ojczystego. Uważam jednak, że to niesprawiedliwe, gdy błędy, które mogliśmy popełnić po stronie niemieckiej, są wykorzystywane przez polski rząd jako wymówka do dyskryminacji mniejszości niemieckiej. Nie wolno dyskryminować własnych polskich obywateli i mam wielką nadzieję, że najpóźniej po kampanii wyborczej, niezależnie od tego, kto wygra wybory parlamentarne w Polsce, uda nam się wypracować dobre rozwiązania. ❑

Raschau: Ferienbeginn bei Pro Liberis Silesiae

Sommerlabor der Talente

10 Jahre lang organisierte der Verein Pro Liberis Silesiae zum Beginn der Sommerferien die Kinderspielstadt „Mini Miasto – Klein Raschau". In diesem Jahr aber hat man sich für die Kinder ein anderes Format ausgedacht.

Die Kinderspielstadt gehörte über Jahre zum festen Programmpunkt im Kalender des Vereins Pro Liberis Silesiae und der von ihm getragenen Schulen in Raschau und Oppeln-Malino. „Wir wollen dieses Projekt natürlich nicht aufgeben, doch nach 10 Jahren ist es an der Zeit, etwas Neues zu wagen. Deshalb gibt es in diesem Jahr das ‚Sommerlabor der Talente'", informiert Dr. Margarete Wysdak, Vorsitzende des Vereins.

Seit Montag (26.06.) können sich ca. 100 Kinder in unterschiedlichen Laboren austoben. Es gibt u. a. den Themenbereich Zirkus mit Elementen sowohl des Schauspiels als auch der Akrobatik, zusätzlich standen zur Auswahl eine Bäckerei/Konditorei sowie Fußball oder Mode. Und für all diejenigen, die sonst bei der Kinderspielstadt im Baubereich aktiv waren, wurde eine Tischlerei geschaffen. „Jeder Teilnehmer findet etwas Interessantes für sich. Für uns ist es wichtig, dass die Kinder ihre Talente entfalten, seien es die, von denen sie schon wissen, oder die verborgenen, die erst noch ans Tageslicht kommen müssen", sagt Dr. Wysdak.

Zum Abschluss des Sommerlabors gibt es am Freitag (30.06.) eine große Talentshow, zu der auch die Eltern der Kinder eingeladen sind. „Dann werden die Teilnehmer des Sommerlabors ihr

„Für uns ist es wichtig, dass die Kinder ihre Talente entfalten."

Können, die neuen Fertigkeiten und entdeckten Talente einem breiten Publikum präsentieren", berichtet Vereinschefin Wysdak und freut sich, dass auch diesmal das Sommerlabor mitten in Raschau auf dem örtlichen Dorfplatz stattfinden kann.

Das Sommerlabor wird unterstützt vom Institut für Auslandsbeziehungen in Stuttgart und vom Marschallamt der Woiwodschaft Oppeln. Das „Wochenblatt.pl" berichtet in seiner kommenden Ausgabe ausführlich über die Veranstaltung.

Raszowa: Początek wakacji w Pro Liberis Silesiae – Letnie Laboratorium Talentów

Przez 10 lat stowarzyszenie Pro Liberis Silesiae organizowało na początku wakacji miasteczko zabaw dla dzieci „Mini Miasto – Klein Raschau". W tym roku dla najmłodszych przygotowano inny format.

Od lat miasteczko zabaw dla dzieci jest stałym punktem w kalendarzu

Am Montag begann das Sommerlabor der Talente in Raschau. Foto: Rudolf Urban

stowarzyszenia Pro Liberis Silesiae i wspieranych przez nie szkół w Raszowej i Opolu-Malinie. – Oczywiście nie chcemy rezygnować z tego projektu, ale po 10 latach nadszedł czas, aby spróbować czegoś nowego. Dlatego w tym roku mamy Letnie Laboratorium Talentów – mówi dr Margarete Wysdak, przewodnicząca stowarzyszenia.

Od poniedziałku (26.06) około 100 dzieci może dać upust energii w różnych laboratoriach. Jest m.in. tematyczny cyrk z elementami aktorstwa, ale także akrobatyki, był też wybór piekarni/cukierni, a także piłki nożnej czy mody. A dla wszystkich, którzy poza tym byli aktywni w strefie konstrukcyjnej w Miasteczku Zabaw dla Dzieci, stworzono warsztat stolarski. – Każdy uczestnik znalazł coś interesującego dla siebie, a dla nas ważne jest, aby dzieci rozwijały swoje talenty, zarówno te, o których już wiedzą, jak i te ukryte, które jeszcze nie wyszły na jaw – mówi dr Wysdak.

Na zakończenie letniego laboratorium w piątek odbędzie się wielki pokaz talentów, na który zaproszeni zostaną również rodzice dzieci. – Następnie uczestnicy letniego laboratorium zaprezentują swoje zdolności, nowe umiejętności i odkryte talenty szerokiej publiczności – mówi szefowa stowarzyszenia i cieszy się, że i tym razem letnie laboratorium może się odbyć w centrum Raszowej na tamtejszym placu wiejskim.

Letnie Laboratorium wspierane jest przez Instytut Stosunków Kulturalnych z Zagranicą w Stuttgarcie oraz Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego. „Wochenblatt.pl" szczegółowo zrelacjonuje to wydarzenie w następnym numerze. *Rudolf Urban*

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Jahrestag: Vor 150 Jahren wurde Prinzessin Daisy von Pless geboren

Das Phänomen Daisy

Sie ist seit Kurzem die Namenspatronin einer Schule, hat einige Jahre alte Namensvetterinnen, über ihr Leben wurde ein Musical geschrieben und ihre Memoiren sowie ein historischer Roman über ihr Leben sind veröffentlicht worden. Wäre Prinzessin Daisy von Pless hundert Jahre später auf die Welt gekommen, wäre sie heute wahrscheinlich eine weltberühmte Celebrity wie Prinzessin Diana. Eine „Daisymania" ist aber ohnehin in vollem Gange, zumindest in Schlesien. Am 28. Juni jährt sich zum 150. Mal der Geburtstag von Mary Theresa Olivia Hochberg von Pless.

Prinzessin Daisy war unter anderem für ihre außergewöhnliche Schönheit bekannt Quelle: Wikipedia

Prinzessin Daisy mit ihren beiden Söhnen. Foto: Silar/Wikipedia

Auf dem Marktplatz in Pless wurde 2009 eine Sitzbank der Prinzessin Daisy enthüllt. Foto: Radeksz/Wikipedia

Anlässlich des Daisy-Jahres hat die ZPC ŚNIEŻKA S.A. ein spezielles Angebot an Schokoladen und Bonbons „Księżna Daisy" vorbereitet. Quelle: ZPC ŚNIEŻKA S.A

Daisys Schicksal klingt wie eine Synthese aus allen Disney-Märchen über Prinzessinnen und Königstöchter. Es gibt einen reichen und hübschen Prinzen, eine schöne Prinzessin, eine wunderschöne Hochzeit, aber auch Lebenstragödien, Krankheit, Krieg und Tod. Kein Wunder, dass Daisy von Pless auch heute noch die Menschen fasziniert.

Daisys Schicksal klingt wie eine Synthese aller Disney-Märchen über Prinzessinnen und Königstöchter.

Die Schlossherrin

Mary Theresa Olivia Hochberg von Pless wurde am 28. Juni 1873 in Denbighshire, Wales, auf Schloss Ruthin geboren. Sie gehörte zu einem verarmten alten englischen Adelsgeschlecht, der Familie Cornwallis-West. Daisys Mutter, Mary Adelaide „Patsy" Cornwallis-West, warb um eine gute Partie für ihre Tochter. Und in der Tat, ihre Bemühungen waren von Erfolg gekrönt. Daisy heiratete einen der reichsten deutschen Aristokraten der damaligen Zeit: den Herzog von Pless Hans Heinrich XV. aus der Familie Hochberg. Die Hochzeit des Paares fand am 8. Dezember 1891 in der St. Margaret's Church in London statt. Trauzeuge war übrigens der spätere König Edward VII. und die Hochzeit selbst ein großes gesellschaftliches Ereignis. Nach der Hochzeit ließen sich die jungen Hochbergs auf Schloss Fürstenstein nieder, wo Daisy die nächsten 30 Jahre ihres Lebens verbrachte. Hier begann ihre Legende als Herrin des Schlosses, als liebliche Prinzessin mit einem großen Herzen, als echte englische Rose.

Kontroversen im Leben und nach dem Tod

Daisys Ehe mit Hans Heinrich war nicht besonders glücklich. Daisy war erst 17 Jahre alt, als sie heiratete. Ihr Ehemann verschaffte ihr Reichtum, Bedienstete und eine gesellschaftliche Stellung, aber er erwies sich nicht als die Liebe ihres Lebens, was 1922 zur Scheidung des Paares führte. Dies erwähnte Daisy in ihren Memoiren, die sie fast ihr ganzes Leben lang schrieb. Die polnische Ausgabe von Daisys Memoiren, die mehr als 600 Seiten umfasst, wurde im vergangenen Jahr unter dem Titel „Daisy, księżna von Pless o sobie czyli taniec na wulkanie" veröffentlicht und war Anlass für die Eröffnung des Jubiläumsjahres von Daisy von Pless in Waldenburg und Pless. Daisys Tagebücher wurden erstmals noch zu ihren Lebzeiten im Druck veröffentlicht und lösten eine heftige Kontroverse aus. Heute würde der Inhalt der Tagebücher keinen moralischen Skandal auslösen, wohl aber die Figur der Daisy von Pless selbst. Vor nicht allzu langer Zeit waren die Zeitungen voll von Kontroversen über den Vorschlag, den Schul- und Kindergartenkomplex Nr. 5 in Waldenburg nach Prinzessin Daisy zu benennen. Bei der Wahl hatte Daisy, für die die Eltern und Schüler der Schule stimmten, selbst Johannes Paul II. und die heilige Faustina Kowalska ausgestochen. Piotr Sosiński, Sekretär der Waldenburger Strukturen der PiS, sagte, dass „die Wahl dieser Person als Schulpatronin eine Bestätigung des Trends zur Identitätssuche in der deutschen Geschichte der Stadt ist" (Wpolityce.pl). Der deutschen Identität, obwohl Daisy ihre deutsche Staatsbürgerschaft durch die Scheidung von Hans Heinrich verlor, während sie die polnische Staatsbürgerschaft, die sie 1922 infolge der Teilung Oberschlesiens zwischen Polen und Deutschland erlangte, beibehielt. Sie war übrigens nicht die Einzige, die sie damals erhielt, sondern auch ihr damaliger Ehemann und ihre drei Söhne.

Nachkriegs-Daisys

Für die Eltern der heute sechsjährigen Daisy Maria Markowska spielte die Frage nach der Nationalität von Daisy wahrscheinlich keine große Rolle, als sie ihre Tochter nach der Prinzessin benannten. „Wir haben unseren Kindern Namen mit dem Buchstaben ‚D' gegeben. Wir besuchten oft das Schloss Fürstenstein. Wir lieben die Gegend. Wir kannten auch die Geschichte der Prinzessin und kamen schnell zu dem Schluss, dass unsere Tochter Daisy, unsere Prinzessin, heißen würde", sagte Mutter Kamila Markowska dem Portal „Wałbrzych. Nasze miasto" („Waldenburg. Unsere Stadt"). Im Jahr 2022 gab es in ganz Polen bereits 117 Mädchen mit dem Namen Daisy. Und in diesem Jahr werden es sicher noch mehr werden, denn anlässlich des Jubiläumsjahres erhalten die ersten 15 Mädchen, die nach der Prinzessin benannt werden, eine besondere Säuglingsausstattung und lebenslange Freikarten für das Schloss Fürstenstein.

„Daisy Days"

Der Name Daisy wird übrigens auch von einer bestimmten Rosenart mit weißen Blütenblättern und einer zartrosa Mitte getragen. Die Sorte gibt es seit 112 Jahren, als ein Rosenzüchter aus Trier, Peter Lampert, den ersten Schössling züchtete und nach der Prinzessin benannte. Seit 2007 wächst in Pless, am Eingang des Schlossmuseums, ein Schössling der Prinzessin-Daisy-Rose. Sie blüht auch auf den Terrassen in Fürstenstein. In diesem Jahr fanden in Pless, dem zweiten Sitz der Familie Hochberg, zum zehnten Mal die „Daisy Days" statt, ein kulturelles, historisches und gärtnerisches Ereignis. Blumen und Gärten waren eine große Leidenschaft der Prinzessin. Die Stadtverwaltung von Pless nutzte diese Tatsache, um für die Stadt zu werben, indem sie im Mai eine dreitägige Veranstaltung organisierte, die sich auf das Leben und die Person der Prinzessin Daisy bezog.

Prinzessin Daisy ist in den letzten Jahren zur Heldin mehrerer Veröffentlichungen geworden. Neben den bereits erwähnten Memoiren entstand auch ein Roman mit dem Titel „Ławeczka księżnej Daisy" von Gabriela Anna Kantor. Ihre Premiere hatten in diesem Jahr auch eine Biografie der Prinzessin mit dem Titel „Księżna Daisy. Pani na zamkach w Książu i Pszczynie", geschrieben von Iwona Kienzler, und das an junge Leser gerichtete, wunderschön illustrierte Buch „Być jak księżna Daisy", das vom Vorsitzenden der Prinzessin-Daisy-Stiftung, Mateusz Mykytyszyn, und Kamila Świerczyńska verfasst wurde.

Anlässlich des Geburtstags von Prinzessin Daisy findet am 28. Juni um 18.30 Uhr im Schloss Fürstenstein ein Galakonzert des Herzoglichen Salonorchesters statt.

Rocznica: 150 lat temu na świat przyszła księżna Daisy von Pless – Fenomen Daisy

Od niedawna jest patronką szkoły, ma kilkuletnie imienniczki, powstał musical poświęcony jej losom, wydano jej pamiętniki i powieść historyczną o jej życiu. Gdyby księżna Daisy von Pless urodziła się sto lat później, pewnie byłaby dziś znaną całemu światu celebrytką jak księżna Diana. Daisymania jednak i tak rozkręciła się na dobre, przynajmniej na Śląsku. 28 czerwca przypada okrągła rocznica urodzin Marii Teresy Oliwii Hochberg von Pless.

Losy Daisy brzmią jak synteza wszystkich disneyowskich bajek o księżniczkach i królewnach. Jest bogaty i przystojny książę, urodziwa księżniczka, piękny ślub, ale też życiowe tragedie, choroba, wojna i śmierć. Nic dziwnego, że Daisy von Pless fascynuje ludzi do dziś.

Pani na zamku

Maria Teresa Oliwia Hochberg von Pless urodziła się 28 czerwca 1873 r. w hrabstwie Denbighshire w Walii, na zamku Ruthin. Należała do zubożałej starej angielskiej arystokracji, rodu Cornwallis-West. Matka Daisy, Mary Adelaide „Patsy" Cornwallis-West, zabiegała o dobrą partię dla córki. I faktycznie, jej starania zwieńczył sukces. Daisy poślubiła jednego z najbogatszych wówczas niemieckich arystokratów: księcia pszczyńskiego Hansa Heinricha XV z rodu Hochbergów. Ślub pary odbył się 8 grudnia 1891 r. w kościele św. Małgorzaty w Londynie. Świadkiem na ślubie był zresztą późniejszy król Edward VII, a samo wesele było wielkim wydarzeniem towarzyskim. Po ślubie młodzi Hochbergowie zamieszkali na zamku Książ, gdzie Daisy spędziła następne 30 lat swojego życia i gdzie zaczęła się jej legenda jako pani na zamku, urodziwej księżniczki o wielkim sercu, prawdziwej angielskiej róży.

Kontrowersje za życia i po śmierci

Małżeństwo Daisy z Hansem Heinrichem nie uchodziło za specjalnie szczęśliwe. Daisy miała raptem 17 lat, gdy wyszła za mąż. Mąż zapewnił jej bogactwo, służbę, pozycję towarzyską, ale nie okazał się miłością jej życia, czego skutkiem był rozwód pary w 1922 r. Daisy wspominała o tym w pamiętnikach, które pisała przez większość swojego życia. Polskie wydanie wspomnień Daisy, liczące ponad 600 stron, ukazało się w zeszłym roku pt. „Daisy, księżna von Pless o sobie, czyli taniec na wulkanie" i stanowiło inaugurację jubileuszowego Roku Daisy von Pless w Wałbrzychu i Pszczynie. Pamiętniki Daisy po raz pierwszy ukazały się drukiem jeszcze za jej życia i wzbudziły sporo kontrowersji. Dziś treści dzienników nie wywołałyby obyczajowego skandalu, jednak sama postać Daisy von Pless już tak. Nie tak dawno gazety rozpisywały się o kontrowersjach, jakie wywołała propozycja nadania Zespołowi Szkolno-Przedszkolnemu nr 5 w Wałbrzychu imienia księżnej Daisy. W głosowaniu na patrona placówki Daisy zdeklasowała samego Jana Pawła II i św. Faustynę Kowalską. Piotr Sosiński, sekretarz wałbrzyskich struktur PiS, mówił, że „wybór tej osoby na patrona szkoły to potwierdzenie trendu poszukiwania tożsamości w niemieckiej historii miasta" (Wpolityce.pl). Niemieckiej, chociaż Daisy swoje niemieckie obywatelstwo utraciła w wyniku rozwodu z Hansem Heinrichem, zachowując jednocześnie polskie, które otrzymała w 1922 r. w wyniku podziału Górnego Śląska między Polską a Niemcami. Nie tylko ona je zresztą wówczas dostała, ale również jej ówczesny mąż i trójka synów.

Powojenne Daisy

Dla rodziców sześcioletniej obecnie Daisy Marii Markowskiej kwestia obywatelstwa Daisy nie miała chyba większego znaczenia przy nadaniu córce imienia księżnej. – Daliśmy naszym dzieciom imiona na literę „d". Często odwiedzaliśmy zamek Książ. Uwielbiamy tę okolicę. Znaliśmy też historię księżnej i szybko doszliśmy do wniosku, że nasza córeczka to będzie Daisy, nasza księżniczka – mówiła portalowi „Wałbrzych. Nasze miasto" mama Kamila Markowska. W 2022 r. w całej Polsce było już 117 dziewczynek o imieniu Daisy. I w bieżącym na pewno urodziły się kolejne, bo z okazji roku jubileuszowego pierwsze 15 dziewczynek nazwanych imieniem księżnej ma otrzymać specjalną wyprawę i dożywotnie darmowe wejściówki na zamek Książ.

Daisy Days

Imię Daisy nosi notabene również pewien gatunek róży, o białych płatkach i bladoróżowym środku. Gatunek ten istnieje od 112 lat, kiedy to hodowca róż z Trewiru, Peter Lampert, wyhodował i nazwał pierwszą sadzonkę imieniem księżnej. Sadzonka róży księżnej Daisy od 2007 r. rośnie w Pszczynie, przy wejściu do Muzeum Zamkowego. Kwitnie też na tarasach w Książu. W tym roku w Pszczynie, która była drugą siedzibą Hochbergów, odbyła się jubileuszowa, bo dziesiąta edycja Daisy Days, imprezy kulturalno-historyczno-ogrodniczej. Kwiaty i ogród były wielką pasją księżnej. Władze Pszczyny sprawnie wykorzystały ten fakt do promocji miasta, organizując w maju trzydniową imprezę nawiązującą do życia i postaci księżnej Daisy.

Księżna Daisy stała się w ostatnich latach bohaterką kilku publikacji. Oprócz wspomnianych pamiętników powstała powieść pt. „Ławeczka księżnej Daisy" autorstwa Gabrieli Anny Kantor. W tym roku premierę miały też biografia księżnej pt. „Księżna Daisy. Pani na zamkach w Książu i Pszczynie", napisana przez Iwonę Kienzler, oraz skierowana do młodych czytelników, pięknie ilustrowana książka „Być jak księżna Daisy", stworzona przez prezesa Fundacji Księżnej Daisy Mateusza Mykytyszyna i Kamilę Świerczyńską.

Z okazji urodzin księżnej Daisy 28 czerwca o godz. 18.30 na zamku Książ odbędzie się koncert galowy Książęcej Orkiestry Salonowej.

Anna Durecka

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Brüssel: Petitionsausschuss des EU-Parlaments berät über die Kürzung des Deutschunterrichts als Minderheitensprache

Es geht weiter

Am Montag (26.06.) tagte der Petitionsausschuss des EU-Parlaments, auf dessen Tagesordnung u. a. Petitionen des Verbandes deutscher Gesellschaften zu den Kürzungen des Unterrichts von Deutsch als Minderheitensprache standen. Bei der Diskussion rief die ehemalige polnische Bildungsministerin Anna Zalewska Kontroversen hervor.

Nach dem Ende der Diskussion über die Lage des Deutschunterrichts als Minderheitensprache entschied die Kommission, die Petitionen weiterhin offen zu halten, wodurch die EU-Kommission aufgefordert wird, ihren Standpunkt zu aktualisieren. Für die deutsche Minderheit in Polen ist dies ein kleiner Teilerfolg, denn damit bleibt das Thema der Diskriminierung der deutschen Sprache in Polen weiterhin auf der Agenda des EU-Parlaments und der EU-Kommission.

Rafał Bartek: „Ich bin erschüttert, von der ehemaligen Bildungsministerin zu hören, dass sie damit einverstanden ist, dass meine, unsere Kinder stigmatisiert werden sollten."

Foto: screenshot/EU Parlament

Die ehemalige polnische Bildungsministerin Anna Zalewska meinte, die Kürzungen seien richtig gewesen.

Kritik an der Kommission

In ihren Ausführungen haben der VdG-Vorsitzende Rafał Bartek und sein Vorgänger Bernard Gaida noch einmal bekräftigt, dass die Kürzungen des Deutschunterrichts als Minderheitensprache auf eine Stunde pro Woche, während die anderen Minderheitensprachen weiterhin drei Stunden haben, eine Diskriminierung darstellen und somit als Verstoß gegen das Menschenrecht sehr wohl ein Anliegen für die europäischen Gremien seien. Unterstützung dabei fanden sie bei den EU-Parlamentariern Lorant Vincze von der Europäischen Volkspartei und Ulrike Müller von Renew Europe, die beide die EU-Kommission für ihre Antwort an den VdG kritisierten, man könne sich der Sache nicht annehmen, da Bildungspolitik nicht in die Zuständigkeit der EU falle. „Was von der EU-Kommission kommt, ist mir zu wenig. Minderheitenschutz ist immer relevant. Menschen müssen das Recht haben, in einer Gesellschaft ihre Identität zu leben", sagte Ulrike Müller und Lorant Vincze unterstrich: „Die EU-Kommission ist oft aktiv in Bereichen, die ebenfalls streng genommen nicht in ihre Zuständigkeit fallen. Es sind aber immer nationale Minderheiten, die übergangen werden."

PiS-Linie

Für Empörung bei den Vertretern der deutschen Minderheit und einigen EU-Abgeordneten sorgte bei der Diskussion die ehemalige polnische Bildungsministerin Anna Zalewska, die heute in Brüssel sitzt. Sie befürwortete die Entscheidung ihres Nachfolgers im Bildungsministerium und meinte, man müsse den deutsch-polnischen Freundschaftsvertrag zu Hand nehmen und sehen, Polen habe gegenüber der deutschen Minderheit alle Pflichten erfüllt, Deutschland gegenüber den Polen in seinem Land keine. „Die deutsche Minderheit hat eigene Schulen, wo nicht nur Deutsch, sondern auch auf Deutsch andere Fächer unterrichtet werden, sie hat eigene Selbstverwaltungen, deutschsprachige Straßen- und Ortsschilder, sogar Firmenschilder", führte Anna Zalewska aus und fügte hinzu: „Es wurden auch Polen manipuliert, die eine Deklaration unterschreiben mussten, dass sie minderheitensprachlichen Deutschunterricht wollen, sonst konnten sie die Schule der Minderheit nicht besuchen."

Diese Aussagen riefen Rafał Bartek auf den Plan, der Anna Zalewska für ihre falschen Behauptungen scharf kritisierte. „Es gibt drei oder vier Schulen, die von Vereinen getragen werden, die der deutschen Minderheit nahestehen. Alle anderen Schulen sind aber polnische öffentliche Schulen und nicht in Trägerschaft der deutschen Minderheit. Die Minderheit hat auch keine eigenen Selbstverwaltungen, sondern Vertreter der Minderheit werden in die regionalen polnischen Selbstverwaltungen in freien Wahlen gewählt", konterte Bartek und führte weiter aus, man könne die polnischen Bildungsgesetze gegenüber der deutschen Minderheit nicht allein auf den deutsch-polnischen Vertrag zurückführen, denn bis zu den Verordnungen über die Kürzung des Deutschunterrichts galten die gleichen Gesetze für alle Minderheiten. „Ich bin erschüttert, von der ehemaligen Bildungsministerin zu hören, dass sie damit einverstanden ist, dass meine, unsere Kinder stigmatisiert werden sollten. Das ist für mich inakzeptabel", schloss Bartek.

Wann sich die Petitionskommission oder andere Gremien des EU-Parlaments wieder mit der Kürzung des Deutschunterrichts als Minderheitensprache beschäftigen werden, steht zurzeit nicht fest. Zunächst muss sich die EU-Kommission erneut zu dem Thema äußern.

Bruksela: Komisja Petycji Parlamentu Europejskiego dyskutowała o ograniczeniu lekcji języka niemieckiego jako języka mniejszości – Sprawa potoczy się dalej

W poniedziałek (26 czerwca) odbyło się posiedzenie Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego, a w porządku obrad znalazły się m.in. petycje Związku Niemieckich Stowarzyszeń (VdG) w sprawie cięć w nauczaniu języka niemieckiego jako języka mniejszości. Kontrowersje pojawiły się podczas wypowiedzi byłej polskiej minister edukacji Anny Zalewskiej.

Po zakończeniu dyskusji na temat sytuacji nauczania języka niemieckiego jako języka mniejszości Komisja zdecydowała o pozostawieniu petycji otwartej i tym samym Komisja Europejska musi teraz zaktualizować swoje stanowisko. Dla mniejszości niemieckiej w Polsce jest to mały, częściowy sukces, gdyż oznacza, że kwestia dyskryminacji języka niemieckiego w Polsce pozostaje na agendzie Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej.

Krytyka Komisji

W swoich wypowiedziach przewodniczący VdG Rafał Bartek i jego poprzednik Bernard Gaida powtórzyli, że cięcia w nauczaniu języka niemieckiego jako języka mniejszości do jednej godziny tygodniowo, podczas gdy inne języki mniejszości nadal mają trzy godziny, stanowią dyskryminację, a zatem powinny budzić zaniepokojenie organów europejskich jako naruszenie praw człowieka. Obaj znaleźli wsparcie ze strony europarlamentarzystów Loranta Vincze z Europejskiej Partii Ludowej i Ulrike Müller z Renew Europe, którzy skrytykowali Komisję Europejską za jej odpowiedź do VdG, mówiącą, że sprawa nie może zostać podjęta, ponieważ polityka edukacyjna nie wchodzi w zakres kompetencji UE. – To, co słyszymy od Komisji Europejskiej, to dla mnie zbyt mało. Ochrona mniejszości jest zawsze istotna. Ludzie muszą mieć prawo do pielęgnowania swojej tożsamości w życiu publicznym – powiedziała Ulrike Müller, a Lorant Vincze podkreślił: – Komisja Europejska często działa w obszarach, które również, ściśle rzecz biorąc, nie wchodzą w zakres jej kompetencji. Jednak to mniejszości narodowe są zawsze ignorowane.

Linia PiS

Natomiast była polska minister edukacji Anna Zalewska, która obecnie zasiada w Brukseli, wywołała podczas dyskusji oburzenie wśród przedstawicieli mniejszości niemieckiej i niektórych europosłów. Poparła ona decyzję swojego następcy w ministerstwie edukacji i powiedziała, że należy wziąć pod uwagę polsko-niemiecki traktat dobrosąsiedzki i zobaczyć, że Polska wypełniła wszystkie swoje zobowiązania wobec mniejszości niemieckiej, podczas gdy Niemcy nie wypełniły żadnego wobec Polaków w swoim kraju. – Mniejszość niemiecka ma swoje szkoły, w których uczy się nie tylko języka niemieckiego, ale i innych przedmiotów w języku niemieckim, ma swoje samorządy, niemieckojęzyczne nazwy ulic i miejscowości, a nawet szyldy firmowe – wyliczała Anna Zalewska, dodając, że „manipulowano także Polakami, którzy musieli podpisać oświadczenie, że chcą lekcji języka niemieckiego jako języka mniejszości, bo inaczej nie mogliby uczęszczać do szkoły mniejszości".

Wypowiedzi te zwróciły uwagę Rafała Bartka, który ostro skrytykował Annę Zalewską za nieprawdziwe stwierdzenia. – Są trzy czy cztery szkoły, które są prowadzone przez stowarzyszenia bliskie mniejszości niemieckiej. Ale wszystkie pozostałe szkoły są polskimi szkołami publicznymi i nie są prowadzone przez mniejszość niemiecką. Mniejszość nie ma też własnych samorządów, ale przedstawiciele mniejszości są wybierani do polskich samorządów regionalnych w wolnych wyborach – odparł Bartek i dodał, że nie można wiązać polskich przepisów oświatowych wobec mniejszości niemieckiej wyłącznie z traktatem polsko-niemieckim, ponieważ do czasu rozporządzeń o ograniczeniu lekcji języka niemieckiego te same przepisy dotyczyły wszystkich mniejszości. – Jestem zszokowany, gdy słyszę od byłej minister edukacji, że zgadza się, aby moje, nasze dzieci były stygmatyzowane. To jest dla mnie nie do przyjęcia – podsumował Bartek.

Na razie nie jest pewne, kiedy Komisja Petycji lub inne organy Parlamentu Europejskiego ponownie zajmą się ograniczeniem lekcji języka niemieckiego jako języka mniejszości. Na początek w tej sprawie ponownie musi się wypowiedzieć Komisja Europejska.

Rudolf Urban

Werbung / Reklama

WOCHENBLATT.pl

Die größte zweisprachige Zeitung der Deutschen in Polen

Ihr Wochenblatt im Abo

So können Sie in folgenden Abo-Varianten das Wochenblatt bestellen und lesen:

E-Paper Lesen Sie das Wochenblatt als Online-Ausgabe. So können Sie schon zwei Tage vor der Lieferung der Zeitung an die Kioske die aktuelle Ausgabe von Wochenblatt.pl lesen.

Digital Auf Ihrem Smartphone, Tablet, und iPhone – das Wochenblatt können Sie nicht nur auf dem Computer, sondern auch überall über Bildschirme der Mobilgeräte lesen.

Papierausgabe Mit dem Wochenblatt.pl-Abo bekommen Sie Informationen aus Polen und über die Deutschen in Polen aus erster Hand direkt an die Haustür!

Abo zum Verschenken Machen Sie Ihrer Familie oder Freunden eine Freude und schenken Sie ihnen ein Jahresabo.

Bestellen Sie das Wochenblatt-Abo schon jetzt!
Wir freuen uns auf Sie als neue/n Leser/in!

Mehr Infos finden Sie unter www.wochenblatt.pl oder unter der Nummer 77 454 65 56.

9186

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Elbing / Frauenburg / Siegfriedswalde: Friedensglocken für Europa

Drei Glocken kehren heim

Am 24. und 25. Juni ging mit der Übergabe dreier Kirchenglocken in Elbing (Elbląg), Frauenburg (Frombork) und Siegfriedswalde (Żegoty) eine Phase des Projekts „Friedensglocken für Europa" der katholischen Diözese Rottenburg-Stuttgart zu Ende. Auf Initiative von Bischof Dr. Gebhard Fürst werden sogenannte Leihglocken, die in Kirchen seiner Diözese hängen, an ihre früheren Heimatkirchen zurückgegeben. Die Delegation um Bischof Fürst wurde dabei von Baden-Württembergs – aus dem Ermland stammenden – Ministerpräsidenten Winfried Kretschmann begleitet.

Weihung der Glocke in Frauenburg (Frombork) durch Bischof Dr. Gebhard Fürst

Baden-Württembergs Ministerpräsident Winfried Kretschmann begutachtet die Glocke in Frauenburg

Fotos: Luis Schönecker

Drei Glocken hatten in dieser Phase des Projekts „Friedensglocken für Europa" das Glück, eine lange Reise durch die schwierige Geschichte Europas nach über 80 Jahren wieder dort beenden zu können, wo sie begonnen hatte: in den Kirchen, in denen sie ursprünglich hingen und zu Gebet und Messe läuteten. Dort, im ehemaligen Ost- und Westpreußen, wurden sie vom nationalsozialistischen Regime abgehängt und ins damalige Kernland des Deutschen Reiches verbracht, wo sie mit ihrem Metall die Kriegsmaschinerie versorgen sollten.

Ein kleiner Bruchteil …

Insgesamt waren es in den Jahren 1941 und 1942 mehr als 100.000 Glocken, die auf diese Weise eingesammelt wurden, darunter auch welche aus den bereits im Krieg besetzten Gebieten. Lediglich etwa 1.300 Exemplare haben auf dem Glockenfriedhof in Hamburg überlebt. Sie wurden von der in Norddeutschland zuständigen Verwaltung der britischen Besatzer entweder an die ursprünglichen Standorte zurückgegeben oder – das betraf Glocken, deren Kirchen inzwischen auf dem Gebiet von Staaten des Warschauer Pakts lagen und die daher nicht dorthin gebracht werden konnten – an Kirchen im deutschen Bundesgebiet verteilt, die nach dem Krieg Glocken benötigten.

Als im Jahr 2011 das Geläut des Rottenburger Doms St. Martin erneuert wurde, stellte man fest, dass eine der Glocken eindeutig aus Landsberg in Schlesien (Gorzów Śląski) stammte. Sie wurde im April 2011 dorthin zurückgebracht, wo man sie seit dem Zweiten Weltkrieg verloren glaubte. „Die gemeinsame Andacht und das erste Anschlagen zu den Fürbitten zeigte die emotionale Bedeutung für die Menschen", erinnert sich Bischof Fürst. „Wir Fremden aus Rottenburg wurden als Freunde empfangen." Aus diesem Erlebnis der Völkerverständigung und des Friedens entstand das jetzige Projekt – und die Suche nach weiteren „Leihglocken".

… mit großer Wirkung

Bischof Gebhard Fürst sandte seinen Glockensachverständigen Professor Hans Schnieders aus. Im ganzen Bistum fanden sich 67 Glocken, von denen etwa 80 Prozent noch in Betrieb waren. „Erkennen konnten wir diese Glocken meist dank noch vorhandener Dokumente von Herkunft und Weitergabe, oft aber auch an mit Kreide aufgemalten Nummern. Und natürlich bei älteren Exemplaren, auf denen der Glockengießer seinen Namen und den Ort des Gießens hinterlassen hat", erklärte Professor Schnieders in Siegfriedswalde. Doch so ganz einfach sei eine Rückführung dann doch nicht, so der Experte: „Die Glocke hier hat zum Beispiel ein Gewicht von 450 Kilogramm und einen Durchmesser von 920 Millimetern. Da mussten wir bei den Schallbrettern am Kirchturm von St. Albertus Magnus in Oberesslingen zum Ausbau eine tragende Säule entfernen. Der Transport hier in Polen durch die Feuerwehr war auch diffizil."

Die drei zurückgegebenen Kirchenglocken wurden zu Friedensglocken geweiht.

Sowohl die zurückgegebenen als auch die in Deutschland als Ersatz neu gegossenen Glocken werden zu Friedensglocken geweiht, wodurch der Name des Projekts „Friedensglocken für Europa" entstand. Aus Oberesslingen waren zwei Gemeindemitglieder nach Siegfriedswalde mitgefahren, um zu sehen, wo eine ihrer bisherigen Glocken ihren neuen Platz findet – die andere war in Elbing an die Gemeinde in Straszewo bei Marienwerder (Kwidzyn) übergeben worden. Alle Mitglieder der Gemeinde in Siegfriedswalde wiederum waren nach der Sonntagsmesse in der Kirche geblieben, um mit den Gästen die nachfolgende Andacht und die Weihung der Glocke sowie der zweisprachigen Informationstafel erleben zu können.

Von Polen? Nein – aus dem Ermland!

Auch einige Mitglieder der deutschen Minderheit in Ermland und Masuren waren an allen drei Stationen der Einladung gefolgt und freuten sich über die Bereicherung des kulturellen Erbes der Region. Etwas befremdet waren sie jedoch von der Berichterstattung über ihre Heimat in Polen und in Deutschland. „Da war von geraubten Glocken aus dem besetzten Polen und nach Deutschland verschlepptem Kulturgut die Rede", so eine empörte Äußerung. „Das Ermland gehörte zum Deutschen Reich, die Glocken wurden auf gesetzliche Anweisung entfernt." Besonders irritierend war für sie der Hinweis, dass die Familie von Ministerpräsident Winfried Kretschmann aus dem polnischen Verwaltungsbezirk Ermland-Masuren stamme.

Frauenburg am Frischen Haff, die Heimat von Kretschmanns Eltern, war damals ebenso deutsch wie das Ermland, dessen religiöse Hauptstadt es lange war. Die Familie musste 1945 über das Frische Haff fliehen, weswegen Winfried Kretschmann die Gelegenheit wahrnahm und den dortigen Gedenkstein für die Toten des Haffs aufsuchte. Sein Besuch – auch bei der Weihung der Glocke in Frauenburg, die in die Nikolaikirche kommen wird, in der einer seiner Brüder getauft wurde – war ein glücklicher Zufall, so Norbert Block, der Vorsitzende der Ermlandfamilie, der Organisation der ehemaligen Einwohner des Ermlands: „Ich hatte von der Idee erfahren, diese drei Glocken hierher zu bringen. Auf dem Katholikentag in Stuttgart 2022 kam Herr Kretschmann als Ermländer bei uns am Stand vorbei. Ich erzählte ihm von dem Plan – und er fragte einfach nur: ‚Wann fahren wir?'."

Völkerverständigung im Kleinen

Für einen Besuch in Siegfriedswalde reichte die Zeit des Ministerpräsidenten leider nicht mehr. Die Delegation der Diözese Rottenburg-Stuttgart und ihre Gastgeber trafen sich nach dem offiziellen Teil bei einem Imbiss im Schulhaus des Ortes, die Oberesslinger suchten mit Dolmetschern und Hand und Fuß ersten Kontakt zu den neuen Besitzern ihrer alten Glocke, und der Schultheiß des Ortes sagte energisch zu, dass die Glocke bald hängen und nach dem ersten Ton bei der Andacht vor der Kirche viel häufiger läuten solle. In der Kirche selbst war bereits eine Sammelbox für Spenden für die notwendige Konstruktion aufgestellt.

Die für einige Gäste noch etwas ungewohnte ermländische Gastfreundschaft kommentierte der Feuerwehrhauptmann des Dorfes mit einem „Das gehört sich einfach so bei Freunden", und Bischof Gebhard Fürst ließ es sich nicht nehmen, zu einem Lob und einem Dank für das Essen eigens die Küche aufzusuchen. Eine freundliche, friedliche und unkomplizierte Begegnung im Sinne der Völkerverständigung mit Zukunft.

Elbląg/Frombork/Żegoty: Dzwony pokoju dla Europy – Trzy dzwony wracają do domu

W dniach 24 i 25 czerwca przekazanie trzech dzwonów kościelnych w Elblągu (Elbing), Fromborku (Frauenburg) i Żegotach (Siegfriedswalde) zakończyło jeden z etapów projektu „Dzwony pokoju dla Europy" katolickiej diecezji Rottenburg-Stuttgart. Z inicjatywy biskupa dr. Gebharda Fürsta tzw. dzwony wypożyczone wiszące w kościołach jego diecezji wracają do swoich dawnych kościołów macierzystych. Delegacji biskupa Fürsta towarzyszył pochodzący z Warmii Winfried Kretschmann, premier Badenii-Wirtembergii.

W tej fazie projektu „Dzwony pokoju dla Europy" trzy dzwony miały szczęście zakończyć długą podróż przez trudną historię Europy po ponad 80 latach z powrotem tam, gdzie się zaczęła: do kościołów, w których pierwotnie wisiały i dzwoniły na modlitwę i mszę. Tam, w dawnych Prusach Wschodnich i Zachodnich, zostały zdemontowane przez reżim narodowosocjalistyczny i przetransportowane do ówczesnego serca Rzeszy Niemieckiej, gdzie miały zasilać machiny wojenne swoim metalem.

Niewielki ułamek…

W sumie w 1941 i 1942 r. zebrano w ten sposób ponad 100 tys. dzwonów, w tym niektóre z terytoriów już okupowanych podczas wojny. Tylko ok. 1300 przetrwało na cmentarzu dzwonów w Hamburgu. Zostały one zwrócone do pierwotnych lokalizacji przez brytyjską administrację okupacyjną odpowiedzialną za północne Niemcy lub – dotyczyło to dzwonów, których kościoły znajdowały się w międzyczasie na terytorium państw Układu Warszawskiego i dlatego nie mogły zostać tam przewiezione – rozdane kościołom na terytorium Niemiec, które potrzebowały dzwonów po wojnie.

Kiedy w 2011 r. odnowiono dzwony w katedrze św. Marcina w Rottenburgu, odkryto, że jeden z nich jednoznacznie pochodzi z Gorzowa Śląskiego (Landsberg in Schlesien). Został on zwrócony w kwietniu 2011 r. do miejsca, w którym uważano, że zaginął od czasów II wojny światowej. – Wspólna modlitwa i pierwsze uderzenie nawołujące do modlitwy wstawienniczej ukazały jego emocjonalne znaczenie dla ludzi – wspomina biskup Fürst. – My, obcy z Rottenburga, zostaliśmy powitani jak przyjaciele.

To doświadczenie międzynarodowego zrozumienia i pokoju dało początek obecnemu projektowi – i poszukiwaniu kolejnych „dzwonów wypożyczonych".

… Z wielkim skutkiem

Biskup Gebhard Fürst wysłał swojego rzeczoznawcę od dzwonów, profesora Hansa Schniedersa. W całej diecezji znaleziono 67 dzwonów, z których około 80% było nadal w użyciu. – Byliśmy w stanie rozpoznać te dzwony głównie dzięki dokumentom pochodzenia i przekazania, które wciąż były dostępne, ale często także dzięki numerom namalowanym kredą. I, oczywiście, w przypadku starszych egzemplarzy fundator dzwonu pozostawił na nich swoje nazwisko i miejsce odlania – wyjaśnił profesor Schnieders w Żegotach. Jednak odnalezienie dzwonów nie jest takie proste, powiedział ekspert. – Na przykład ten dzwon tutaj waży 450 kilogramów i ma średnicę 920 milimetrów. Aby go wyjąć, musieliśmy usunąć filar podtrzymujący płyty akustyczne z wieży kościoła św. Albertusa Magnusa w Oberesslingen. Transport do Polski przez straż pożarną również był trudny.

Zarówno zwrócone dzwony, jak i dzwony nowo odlane w Niemczech jako zamienniki, zostały poświęcone jako dzwony pokoju, co dało początek nazwie projektu „Dzwony pokoju dla Europy". Dwóch parafian z Oberesslingen pojechało do Żegot, aby zobaczyć, gdzie jeden z ich poprzednich dzwonów znajdzie swoje nowe miejsce – drugi został przekazany w Elblągu do parafii w Straszewie koło Kwidzyna (Marienwerder). Natomiast wszyscy członkowie parafii w Żegotach pozostali w kościele po niedzielnej mszy świętej, aby wraz z gośćmi uczestniczyć w nabożeństwie i poświęceniu dzwonu oraz dwujęzycznej tablicy informacyjnej.

Z Polski? Nie – z Warmii!

Niektórzy członkowie mniejszości niemieckiej na Warmii i Mazurach również przyjęli zaproszenie do uczestnictwa na wszystkich trzech przystankach i ucieszyli się z takiego wzbogacenia dziedzictwa kulturowego regionu. Byli jednak nieco zdziwieni doniesieniami o ich ojczyźnie w Polsce i w Niemczech. – Mówiono o skradzionych dzwonach z okupowanej Polski i dobrach kultury wywiezionych do Niemiec – brzmiał jeden z oburzonych komentarzy. – Warmia należała do Rzeszy Niemieckiej, dzwony zostały usunięte na mocy nakazu prawnego.

Szczególnie zirytowało ich odniesienie do faktu, że rodzina premiera Winfrieda Kretschmanna pochodzi z polskiego okręgu administracyjnego Warmia i Mazury.

Frombork nad Zalewem Wiślanym, dom rodziców Kretschmanna, był wówczas tak samo niemiecki jak Warmia, której religijną stolicą był od dawna. Rodzina musiała uciekać przez Zalew Wiślany w 1945 r., więc Winfried Kretschmann skorzystał z okazji, aby odwiedzić tam kamień upamiętniający poległych nad Zalewem. Jego wizyta – również w celu poświęcenia dzwonu we Fromborku, który trafi do kościoła św. Mikołaja, gdzie jeden z jego braci został ochrzczony – była szczęśliwym zbiegiem okoliczności, jak twierdzi Norbert Block, przewodniczący Rodziny Warmińskiej, organizacji byłych mieszkańców Warmii: – Słyszałem o pomyśle sprowadzenia tych trzech dzwonów tutaj. Podczas Dnia Katolików w Stuttgarcie w 2022 r. pan Kretschmann, który pochodzi z Warmii, podszedł do naszego stoiska. Opowiedziałem mu o tym planie, a on po prostu zapytał: „Kiedy jedziemy?".

Międzynarodowe porozumienie na małą skalę

Niestety nie było wystarczająco dużo czasu, aby premier odwiedził Żegoty. Delegacja z diecezji Rottenburg-Stuttgart i gospodarze spotkali się po części oficjalnej na poczęstunku w budynku miejscowej szkoły, mieszkańcy Oberesslingen starali się nawiązać pierwszy kontakt z nowymi właścicielami ich starego dzwonu, korzystając z pomocy tłumaczy, a sołtys wsi obiecał energicznie, że dzwon powinien wkrótce zawisnąć i dzwonić znacznie częściej po pierwszej nucie na nabożeństwie przed kościołem. W samym kościele ustawiono już skrzynkę na datki na budowę niezbędnej konstrukcji.

Komendant straży pożarnej w wiosce skomentował gościnność mieszkańców Warmii, która wydała się niektórym gościom nieco niezwykła, mówiąc: „Tak po prostu należy czynić z przyjaciółmi", a biskup Gebhard Fürst nie przegapił okazji, aby odwiedzić kuchnię, pochwalić i podziękować za jedzenie. Przyjazne, pokojowe i nieskomplikowane spotkanie w duchu międzynarodowego porozumienia z przyszłością.

Uwe Hahnkamp

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Woche im DFK

Studienfahrt nach Niederschlesien

Die SKGD in der Woiwodschaft Schlesien veranstaltet vom 18. bis 19. August eine zweitägige Studienreise unter dem Motto „Besondere Orte in Niederschlesien“. Auf dem Programm der Studienfahrt steht die Besichtigung der Stadt Bad Salzbrunn und des Zisterzienserklosters in Grüssau, verbunden mit einem Orgelkonzert. Anschließend erfolgt der Besuch des Schlosses Muhrau sowie ein Spaziergang entlang des Pfades der Bunten Seen. Die Teilnahme an der Fahrt kostet 530 Złoty. Anmelden kann man sich im Ratiborer DFK-Sitz oder per E-Mail unter biuro@dfkschlesien.pl

Familientreffen in Repsch

Foto: Begegnungsstättenarbeit

Der DFK Repsch lud Anfang Juni zu einem Familientreffen unter dem Motto „Frühlingsfestspiele der deutschen Kultur“ ein. Auf der Festbühne wurde ein buntes Kulturprogramm geboten. Die Kinder tanzten und sangen. Für sie waren auch Spiele und Wettbewerbe vorbereitet worden. Star des Nachmittags war Andrea Rischka. Das Familientreffen wurde im Rahmen des Projekts „Begegnungsstättenarbeit“ veranstaltet.

Lokale Geschichte

Am 12. Juni fand im DFK Owschütz ein geschichtliches Projekt statt. Die Teilnehmer erkundeten die Geschichte der Grabmale deutscher Soldaten im Dorf. Während des Zweiten Weltkrieges befand sich im Gebäude der lokalen Schule ein Lazarett für verwundete Wehrmachtssoldaten. Viele deutsche Soldaten aus der Umgebung von Ratibor, Tworkau und Bukau wurden nach Owschütz gebracht. Wegen der schweren Verletzungen haben etliche von ihnen hier den Tod gefunden und wurden auf dem örtlichen Friedhof begraben. Die Mitglieder der deutschen Minderheit aus Owschütz pflegen diese Grabstätten. Im Rahmen des Projekts haben es diesmal Jugendliche gemeinsam mit Erwachsenen gemacht.

Fahrradtour nach Groß Peterwitz

Foto: Begegnungsstättenarbeit

Am 11. Juni hatte der DFK Ponientzütz (Ponięcice) eine Fahrradtour nach Groß Peterwitz organisiert. Am Sonntagnachmittag trafen sich alle DFK-Mitglieder in Ponientzütz, um gemeinsam die lokale Geschichte Schlesiens zu erforschen. Ziel war die Holzkirche Heilig-Kreuz in Groß Peterwitz. Auf dem Regenbogenbalken und darüber stehen Worte in mährischer, lateinischer und deutscher Sprache geschrieben, die an die Weihung der Kirche im Jahr 1743, am Tag der Kreuzerhöhung, erinnern. An dieser Stelle lauschten die Teilnehmer einem Vortrag über die Geschichte und Sagen rund um den Ort und das Gebäude. Zum Schluss hatten die Organisatoren ein Picknick mit Lagerfeuer und einem Quiz über das Gesehene gemacht. An dem Fahrradprojekt hatten 31 Personen, sowohl Kinder als auch Erwachsene, teilgenommen. *adur*

Guttentag: Die Kreiskonzertreihe hat begonnen

Lobkonzert der Minderheit

Am vergangenen Sonntag (25.06.) startete offiziell die diesjährige Kreiskonzertreihe, die jährlich von der Sozial-Kulturellen Gesellschaft der Deutschen im Oppelner Schlesien veranstaltet wird. Das erste Konzert fand in der Pfarrkirche in Guttentag statt. Passend zum Veranstaltungsort war es ein Lobkonzert, in dem vor allem religiöses Repertoire präsentiert wurde.

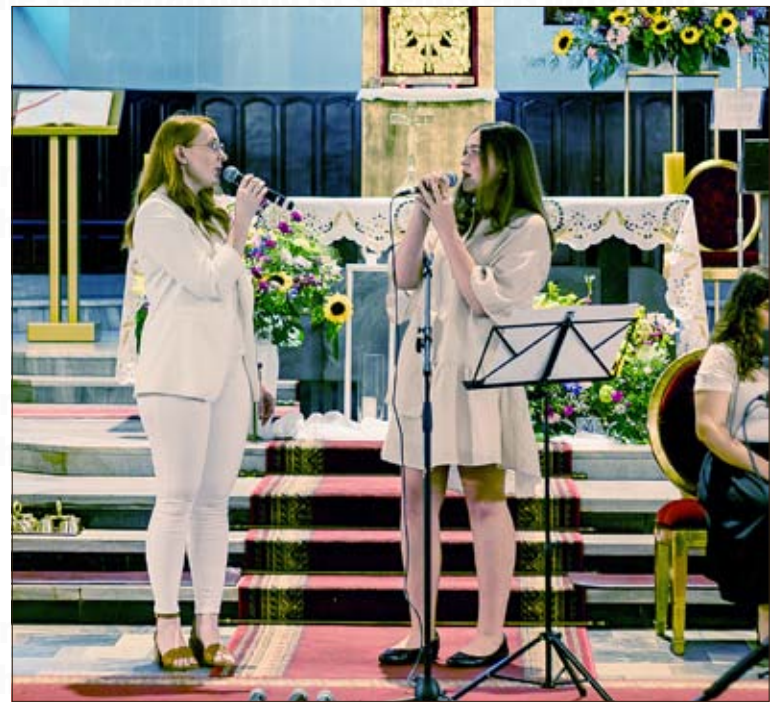

Das Lobkonzert erklang in der heiligen Maria-Magdalena-Kirche in Guttentag. Foto: SKGD, © Matek.photography

Das Ziel der Kreiskonzerte bleibt für die Veranstalter unverändert: Kulturgruppen und Sänger aus den Reihen der deutschen Minderheit sollen die Chance bekommen, sich vor einem breiteren Publikum zu präsentieren. Am 25. Juni hatten vornehmlich weibliche Talente diese Möglichkeit: Julia Ledwoch-Muskała, Magdalena Joszko, Zuzanna Herud, Maja Gerstenberg, Joanna Kostka und Victoria Bewko haben zumeist deutschsprachige Lieder zum Besten gegeben. Begleitet wurden sie von einer Live-Band. „Das Konzert war sehr gelungen. In Guttentag können wir uns auch immer auf eine sehr gute Zusammenarbeit mit dem hiesigen DFK verlassen, der uns bei der Veranstaltung des Konzerts hilft. Auch die Pfarrgemeinde ist eine tolle Gastgeberin. Wir werden bestimmt nochmals mit einem Konzert hierherkommen“, sagt Daniel Bewko von der SKGD, der die Kreiskonzertreihe organisiert.

Das nächste Konzert findet am 22. Juli in Zülz statt.

Auf die Fans der deutschen Musik warten in diesem Jahr noch drei Kreiskonzerte. Das nächste findet am 22. Juli in Zülz statt. Es wird ein Konzert mit klassischer Musik sein. Am 12. August wird in Groß Strehlitz ein Jazzkonzert veranstaltet. Zum Abschluss der Reihe gibt es dann noch am 24. September ein Unterhaltungskonzert mit Andrea Rischka als Stargast. Dieses wird im Gemeindekulturzentrum in Groß Döbern veranstaltet.

Die Kreiskonzerte werden aus den Mitteln des deutschen Bundesministeriums des Innern und für Heimat und aus den Mitteln des polnischen Ministeriums des Inneren und der Verwaltung finanziert. *Anna Durecka*

Gesponserter Text

Vergessenes Erbe

Leuthen: Erinnerung an die Schlacht von Leuthen

Auf den Spuren Friedrichs des Großen

Etwa 23 Kilometer westlich von Breslau liegt das Dorf Leuthen (Lutynia). Hier fand am 5. Dezember 1757 die Schlacht von Leuthen statt, in der der preußische König Friedrich II. das doppelt so starke kaiserliche Heer unter Prinz Karl von Lothringen vernichtete. An diese Schlacht erinnert das restaurierte Denkmal.

Erst fast 100 Jahre nach der erwähnten Schlacht wurde das Denkmal aufgestellt, genauer gesagt, geschah es 1852. Das Denkmal wurde nordwestlich des Dorfes errichtet. Es bestand aus einer Granitsäule mit der darauf stehenden Siegesgöttin. Leider ist die Figur nicht erhalten geblieben. Die Skulptur schuf Christian Daniel Rauch. Rauch war einer der bedeutendsten Vertreter des deutschen Klassizismus und der Begründer der sog. Berliner Bildhauerschule. Viele seiner Skulpturen schmücken bis heute deutsche Städte. Auch in Polen kann man seine Werke noch finden. Zum Beispiel seine Marmorstatue „Victoria“, die im Park von Schloss Tamsel/Neumark (heute Dabroszyn) steht oder die Bronzeplastiken für das Grabmal der Fürsten Mieczysław und Bolesław von Polen in der Goldenen Kapelle des Posener Doms. Die Siegesgöttin aus Leuthen aber ist verschollen. Heute besteht das Denkmal nur aus dem unteren Teil. Die Inschrift ist allerdings erhalten geblieben. 2011 wurde das Denkmal restauriert, nachdem es 1945 fast komplett zerstört worden war.

Von 1921 bis 1945 existierte im Dorf das Museum der Schlacht von Leuthen.

Auch das „Museum der Schlacht von Leuthen“, das am 21. September 1921 eröffnet wurde, erinnerte lange an die Schlacht von Leuthen. Das Gebäude steht bis heute, das Museum jedoch existierte nur bis 1945. Bis dato bewahrte man dort Erinnerungsstücke und Ausstellungsobjekte, unter anderem Kanonenkugeln, die mit der Schlacht von Leuthen verbunden waren, auf. Im Museum befand sich unter anderem eine detailgetreue Darstellung der Schlacht in Form eines Modells. Dieses wird heute im Bayerischen Armeemuseum in Ingolstadt ausgestellt.

Foto: Wikipedia/Haael

Nur ein Teil des Denkmals ist erhalten geblieben.

Das ehemalige Museumsgebäude ist heute Privatbesitz und steht leer. Foto: Sławomir Milejski/Wikipedia

An die Schlacht von Leuthen erinnert zudem ein Kreuz, das von dem Gutsbesitzer Carl Treutler zum 100. Jubiläum der Schlacht 1857 gestiftet wurde und sich in der Kirchenmauer befindet. *Anna Durecka*

Pfarrer Wojciech Pracki
Evangelisch-Augsburgische Kirchengemeinde Oppeln

Wort zum Sonntag

IV. Sonntag nach Trinitatis – 02.07.2023

Lesungen:
I. Buch Mose 50,15-21;
Lukasevangelium 6, 26-42

Predigttext: *I. Petrusbrief 3,10-12*

Es heißt doch in der Heiligen Schrift: „Wer sich am Leben freuen und gute Tage erleben will, der achte auf das, was er sagt. Keine Lüge, kein gemeines Wort soll über seine Lippen kommen. Von allem Bösen soll er sich abwenden und Gutes tun. Er setze sich unermüdlich und mit ganzer Kraft für den Frieden ein.“

Ein Rezept für Lebenszufriedenheit und lange Tage

Die meisten Texte in der Presse beschreiben Affären, Skandale, und sensationelle Straftaten. Selten treffen wir auf Informationen über schnelle Genesung, Erfolge im Umweltschutz, Zufriedenheit usw. Petrus ermuntert uns dazu, indem wir auf Lügen, Gemeinheit, Bösartigkeit verzichten. Er schreibt auch von der Suche nach Frieden und Einverständnis. Er ermutigt uns zum Aufgeben bösen Verhaltens. Wir können aber auch Gutes tun, Gutes reden, Beleidigungen vermeiden, uns nicht gegenseitig mit Vorwürfen bewerfen.

Und wie ist es mit uns?

Schlechte Taten fangen meistens an mit schlechten Worten und Aussagen. Der Angriff Russlands auf die Ukraine begann mit Aussagen, dass die Ukraine entnazifiziert und vom Faschismus befreit werden soll. Es fing an mit Beschimpfungen und wurde mit der Zerstörung des Friedens fortgesetzt.

Schlechtes Reden gibt es auch stark im Internet. Selten finde ich positive Kommentare unter den unterschiedlichsten Artikeln. Ich habe auch persönlich eine Verwunderung erlebt, als ich auf einem Internetforum für italienische Roller-Fans (Vespa) geschrieben habe, dass seltene und komplizierte Viertaktmotoren besser sind als die klassischen Zweitakter. Ich hätte nie erwartet, dass Vespa-Fans und Genießer der „dolce vita“ den Zweitaktmotor so angriffsbereit und aggressiv verteidigen. Nach diesem Vorfall habe ich mich entschieden, den Roller zu verkaufen und das Forum zu verlassen.

Wer sich nicht ärgert, ist schöner, nicht nur innerlich.

Zorn schadet der Schönheit, ebenso wie schlechte Rede

„Wer sich am Leben freuen und gute Tage erleben will“ – so beginnt Petrus seine Rede. Gut von Menschen sprechen, Konflikte vermeiden, Streit mit Fürsorge auflösen – Freundlichkeit, Sanftmut, Friedfertigkeit sind Merkmale, an denen es bei uns mangelt. Wer sich nicht ärgert, ist schöner, nicht nur innerlich. Wer Schlechtes redet, lebt in ungesunder Spannung, nutzlosem Stress und Emotionen. Das dient nicht der Lebenszufriedenheit und dem Erleben der guten Tage. Begeben wir uns auf die Suche nach Gründen, um voneinander gut zu reden und einander gegenüber gut zu verhalten – in der Familie, der Nachbarschaft, am Arbeitsplatz, in der Schule, dem Unbekannten gegenüber.

Amen

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

DFK: Abschluss des Samstagskurses beim DFK Gogolin

Wenn nicht wir, wer sonst

Die Samstagskurse des Verbandes der deutschen Gesellschaften (VdG) sind ein Angebot der Organisationen der deutschen Minderheit in Polen, das sich speziell an Kinder im Alter von 6 bis 11 Jahren richtet. Mit den Samstagskursen werden die deutsche Sprache, Kultur, Geschichte und Tradition der deutschen Minderheit an die jüngste Generation vermittelt. Das Projekt wird durchgehend seit dem Jahr 2010 veranstaltet und besteht alljährlich aus zwei Editionen. Der DFK Gogolin ist von Anfang an am Projekt beteiligt.

Zum Abschluss des Samstagskurses gab es als Überraschung eine Zuckerwatte- und Popcornmaschine.

Foto: DFK Gogolin

Dank des großen Interesses nehmen mehr als 30 Kinder an jeder Edition teil. Die Frühlingsedition des Samstagskurses unter dem Motto: „Wenn nicht wir, wer sonst", bot den Kindern sowohl eine direkte Begegnung mit der deutschen Sprache als auch vielfältige und kreative Aktivitäten. Mit dem Frühlingsbeginn machten sich die Kinder auf die Suche nach Frühblühern, und die darauffolgende Osterzeit bot Gelegenheit, weitere Bräuche und Traditionen kennenzulernen. Während des Samstagskurses besuchten die Kinder die Muttergottes-Kapelle in Gogolin, an der seit mehr als 30 Jahren traditionell deutsche Maiandachten abgehalten werden. Anlässlich des Weltkindertages unternahmen die Kinder und ihre Eltern einen Ausflug zum Mini-Zoo in Zuzella, wo es nach einer kurzen Führung die Möglichkeit gab, die vielen Tiere zu füttern. Zum Abschluss des Samstagskurses im DFK Gogolin bastelten die Kinder für ihre Eltern Bilderrahmen und als Überraschung wurde eine Zuckerwatte- und Popcornmaschine organisiert. Als Dankeschön für ihre Teilnahme erhielten die Kinder ein Diplom und kleine Geschenke.

Dank der finanziellen Unterstützung des Bundesministerium des Innern und für Heimat und des polnischen Innen- und Verwaltungsministeriums, wird den Kindern sowohl der direkte Kontakt mit der deutschen Sprache als auch eine bessere Integrationen unter den Teilnehmern ermöglicht.

DFK: Zakończenie kursu sobotniego w DFK Gogolin – Jeśli nie my, to kto

Kursy sobotnie Związku Niemieckich Stowarzyszeń to oferta organizacji mniejszości niemieckiej w Polsce skierowana w szczególności do dzieci w wieku od 6 do 11 lat. Kursy sobotnie uczą najmłodsze pokolenie języka niemieckiego, kultury, historii i tradycji mniejszości niemieckiej. Projekt realizowany jest nieustannie od 2010 r. i składa się z dwóch edycji rocznie. Koło DFK Gogolin jest zaangażowane w projekt od samego początku.

Dzięki dużemu zainteresowaniu w każdej edycji bierze udział ponad 30 dzieci. Wiosenna edycja sobotniego kursu pod hasłem „Jeśli nie my, to kto inny" zapewniła dzieciom zarówno stały kontakt z językiem niemieckim, jak i różnorodne i kreatywne zajęcia. Wraz z początkiem wiosny dzieci wyruszyły na poszukiwanie wiosennych pierwszych kwiatów, a okres wielkanocny, który nastąpił później, był okazją do poznania zwyczajów i tradycji. Podczas sobotniego kursu dzieci odwiedziły kaplicę Matki Bożej w Gogolinie, gdzie od ponad 30 lat tradycyjnie odbywają się niemieckie nabożeństwa majowe. Z okazji Światowego Dnia Dziecka dzieci i ich rodzice odwiedzili Mini Zoo w Żużeli, gdzie po krótkim oprowadzaniu można było nakarmić wiele zwierząt. Na zakończenie sobotniego kursu w kole DFK Gogolin dzieci wykonały ramki na zdjęcia dla swoich rodziców, a jako niespodziankę zorganizowano maszynę do waty cukrowej i popcornu. W podziękowaniu za udział dzieci otrzymały dyplomy i drobne upominki.

Dzięki wsparciu finansowemu Federalnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ojczyzny oraz polskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji dzieci mają bezpośredni kontakt z językiem niemieckim, a także lepszą integrację wśród uczestników.

DFK Gogolin

Oppeln: Wertvoller Schüleraustausch

Gegenseitige Inspiration

Ganz im Geiste der Montessori Pädagogik und der ihr eigenen Kosmischen Erziehung arbeiteten die Kinder am dritten Tag bei einem Waldprojekt in Turawa mit.

Foto: PLS

„Durch die Natur die Oppelner Region entdecken". So lautete das Motto des diesjährigen Schüleraustausches zwischen der Montessori-Schule in Halle an der Saale und der Montessori Schule des Vereins Pro Liberis Silesiae in Oppeln. Vom 29. Mai bis 02. Juni hatten die Schülerinnen und Schüler beider Schulen die Gelegenheit, sich besser kennenzulernen, Freundschaften zu schließen und gemeinsam die Oppelner Region zu erkunden.

Das umfangreiche Programm bot den Kindern viele Gelegenheiten, in deutscher Sprache zu kommunizieren sowie an vielen gemeinsam Projekten mitzuarbeiten. Gleich nach der Ankunft der deutschen Gruppe wurde diese herzlich durch die Kinder in Oppeln in ihrer Schule empfangen. Bei gemeinsamen Spielen, wie zum Beispiel einer Schulrallye, konnten die Kinder erste Kontakte knüpfen oder schon bestehende Bekanntschaften auffrischen.

Der nächste Tag startete mit einem Besuch in der Schule, wo alle Kinder gemeinsam am Unterricht teilnahmen. Für die deutschen Schülerinnen und Schüler war es eine kleine Schnupperstunde, bei der sie sehen konnten, wie die Freiarbeit in der Montessori Schule in Oppeln aussieht. Am Nachmittag besichtigten die Kinder die Stadt Oppeln, anschließend besuchten die Teilnehmer des Schüleraustausches den Oppelner Zoo, wo sie in gemischten Gruppen die Flora und die Fauna des Zoologischen Gartens entdeckten.

Ganz im Geiste der Montessori-Pädagogik und der ihr eigenen Kosmischen Erziehung arbeiteten die Kinder am dritten Tag bei einem Waldprojekt in Turawa mit. Durch Spiele, eigenes Handeln und Forschen lernten sie, wie man respektvoll mit der Natur umgehen sollte. Auch der nächster Tag des Schüleraustausches hatte viel zu bieten. Die Schülerinnen und Schüler samt Betreuer erlebten einen Tag voller Abenteuer mit Dinos im Jurapark in Krasiejów.

Auch am letzten Tag durften ein Abschlussprojekt sowie eine Zusammenfassung des Schüleraustausches nicht fehlen. Durch diese wunderbare Initiative ist eine wertvolle zwischenmenschliche Verbindung entstanden, bei der beide Seiten, die polnische und die deutsche, sich gegenseitig inspirieren und voneinander lernen konnten.

Nächstes Jahr werden die Kinder aus Oppeln ihre Kollegen in Halle besuchen, die Freude ist jetzt schon sehr groß.

Das Projekt wurde vom Deutsch-Polnischen Jugendwerk unterstützt.

PLS

Albendorf: Das Ignaz-Reimann-Festival

Andenken fördern

Das Festival fand in der Albendorfer Basilia statt.

Foto: H. Ulbrich

Wie in jedem Jahr, so hat auch vom 9. bis 11. Juni 2023 das Reimann Festival bei bestem Wetter stattgefunden. Eine sehr schöne Tradition zum Gedenken des deutschen Komponisten Ignatz Reimann. Der DFK Glatz ist in jedem Jahr an der Planung und Finanzierung beteiligt. Ebenso leistete das deutsche Konsulat in Oppeln auch in diesem Jahr wieder finanzielle Unterstützung.

Ignatz Reimann ist der berühmteste deutsche Komponist aus dem Schlesien des 19. Jahrhunderts. Bisher haben wir sein Andenken gefördert und die Verbreitung seiner Werke mit vielen Veranstaltungen in der Basilika in Albendorf durchgeführt. Auch in diesem Jahr begann das Festival am Freitag mit einem Orgelkonzert von Prof. Krzysztof Latala aus Krakau. Um 21:30 Uhr folgten im Außenbereich eine Lichtshow der Basilika und das Ave Maria. Am Samstag erklang das Abendkonzert der Chöre aus Tschechien, Polen – und in diesem Jahr auch wieder mit einem Chor aus Deutschland. Aus Police in Tschechien und aus Breslau waren Kinderchöre angereist, die Lieder in Englisch und Latein vortrugen. Nach dem Konzertende gegen 21 Uhr lag noch eine weite Heimreise vor ihnen. Der Domchor aus Görlitz blieb bis Sonntag zur Messe, mit einer Übernachtung in Albendorf. Gegen 22 Uhr erfolgte wieder für alle Besucher die Beleuchtung der Basilika mit den 1000 Lampen, wie es Tradition ist.

Sonntag wurde um 11 Uhr eine Messe mit Bischof Dec gefeiert, musikalisch begleitet vom Domchor Görlitz. Dirigent des Chores war Musikdirektor Thomas Seyda, der im vergangenen Jahr schon mit seinem Orgelkonzert begeistert hatte. Bei der besonderen Akustik der Basilika ist Chormusik immer wieder ein besonderes Erlebnis. Auch Domprobst Herr Dr. Hoffmann war aus Görlitz mitgereist und zelebrierte die Messe zusammen mit Bischof Dec. Anschließend hielt der Bürgermeister in den Räumen des Klosters eine Ansprache mit Bildvortrag über seine Stadt Wünschelburg und Albendorf. Es war wieder eine sehr gelungene Veranstaltung mit vielen Besuchern, die von den Werken des deutschen Ignatz Reimann begeistert waren.

Realisiert wurde das Festival in Planung, Ausführung und Finanzierung mit der Gemeinde Radkow, dem Franziskanerkloster Albendorf und der Deutschen Sozial-Kulturellen Gesellschaft Glatz.

Horst Ulbrich

Friedersdorf: Ein Einblick ins Museum

Krieg und Kunst

Zur Ausstellungseröffnung gab es ein Klavierkonzert mit Julia Pryka.

Vitrine mit alten Buchschätzen im Friedersdorfer Heimatmuseum

Fotos: D. Bassek

Eine besondere Ausstellung, ein Pianokonzert, Besichtigung und viele lokale Geschichten. Das Heimatmuseum in Friedersdorf öffnete seine Türen.

Das Heimatmuseum in Friedersdorf veranstaltet seit einigen Jahren eine Museumsnacht. Jedes Mal wird für die Besucher etwas Neues vorbereitet. Nicht anders war es Anfang Juni. Die Betreuerin des Museums, Róża Zgorzelska, eröffnete eine besondere Ausstellung von Aquarell-Bildern unter dem Titel „Der Krieg und die Kunst". Sie wurden von Max Rauer-Pollak, der aus Oberglogau stammte, gemalt und entstanden während des II. Weltkrieges an der Ostfront.

Die neue Ausstellung zeigt Bilder des aus Oberglogau stammenden Künstlers Max Rauer-Pollak.

„Deswegen will ich heute den Besucherinnen und Besuchern zeigen, dass wir hier einen Menschen hatten, der wunderbar malen konnte, wobei das Interessante bei diesen Aquarellen ist, dass sie an der Front gezeichnet wurden. Daher auch der Titel Ausstellung ‚Krieg und Kunst'. Wie das zustande gekommen ist? Er war doch ein deutscher Soldat, er war an der Ostfront, da war er eigentlich ein Gegner für die Leute, die dort gelebt haben und trotzdem haben sie ihm erlaubt, sie zu malen", meint Róża Zgorzelska.

Ein Bild wird besonders geschätzt und beinhaltet eine große Aussage. Es ist die Zeichnung eines Mädchens, das mit der Gasmaske eines deutschen Soldaten spielt. Die Ausstellung der Aquarell-Bilder von Max Rauer-Pollak ist im Heimatmuseum bei Anfrage zu besichtigen.

Die Museumsnacht bot auch die Möglichkeit, den erneuerten Keller zu besichtigen. Die Räumlichkeiten wurden renoviert und es gibt schon konkrete Pläne für ihre Verwendung.

„Manche junge Leute wissen gar nicht, wozu so ein Keller gedient hat. Und dieser Keller wird von uns für Workshops genutzt. Wir werden zum Beispiel auch Sauerkraut machen oder mit den Frauen Gurken einlegen, damit die Jugendlichen auch da mitmachen können", erzählt Róża Zgorzelska.

An diesem Abend konnte man zugleich das Heimatmuseum mit der Pfarrscheune besichtigen. Auf die Besucher der Museumsnacht in Friedersdorf wartete auch ein Klavierkonzert mit Julia Pryka.

Dominika Bassek

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Landwirtschaft: Sinkende Preise beim Verkauf

Schließen oder nicht?

Seit Anfang des Jahres fallen an den Börsen die Verkaufspreise von Getreide. Die Speicher sind voll, und die Ernte 2023 naht. Auch die Preise für einen in die Molkerei gelieferten Liter Milch fallen seit dem 1. Januar. Was sind die Gründe dafür?

Martin Ziaja, Milcherzeuger aus Guttentag, Mitglied des Verbandes Schlesischer Bauern, Vorsitzender des Oppelner Rinderzuchtverbandes. Foto: Manuela Leibig

Foto: Manuela Leibig

Deutschland ist mit über 30 Milliarden Liter Milch der führende Milchproduzent in Europa. An vierter Stelle platziert sich mit 12,5 Milliarden Litern Milch Polen. Der Selbstversorgungsgrad an Milchprodukten in Polen beträgt 123 Prozent. 2,5 Milliarden Liter Milch, bereits verarbeitet zu Käse, Butter und Co., müssen also exportiert werden.

Der Preis diverser in Polen angebauter Getreidearten war im letzten Jahr fast doppelt so hoch wie 2023. Beispielsweise betrug der Preis für Weizen im Juni 2022 ca. 1500 zł. Doch bereits im Dezember fielen die Preise, vor allem für Mais. Die Ursache: die Zufuhr von Getreide aus der Ukraine. „Schuld daran war der Krieg in der Ukraine und die Blockade des Hafens in Odessa. Polen wurde zum ‚Transitland' für die Ukraine. Jedoch ist ein Teil des ukrainischen Getreides auf unserem polnischen Markt geblieben und Mühlen und Futterlager kauften dieses billigere Getreide aus der Ukraine auf", erklärt der Landwirt Sebastian Jarosz aus Ponientzütz vom Verband Schlesischer Bauern, Vorsitzender für den Kreis Ratibor.

Kapazität der Häfen

Für die Ukraine sind in der aktuellen Situation die Häfen der Nachbarländer der einzige Weg, ihr Getreide an andere Länder zu verkaufen. Die tatsächliche Kapazität der polnischen Häfen wird auf etwa 750 Tausend Tonnen pro Monat geschätzt. Dabei warten laut der polnischen Getreide- und Futterkammer noch mindestens 4 Millionen Tonnen Getreide in den Silos darauf, auf dem Seeweg von Polen aus exportiert zu werden (Stand Anfang Juni). Nach der Entscheidung der Europäischen Kommission werden die Getreideeinfuhren aus der Ukraine nach Polen noch bis mindestens 15. September dieses Jahres eingefroren bleiben. In den ersten 51 Wochen der Saison 2022/23 (bis zum 18. Juni dieses Jahres) beliefen sich die Weizeneinfuhren aus Nicht-EU-Ländern nach Polen auf rund 813.000 Tonnen und die Maiseinfuhren nach Polen auf 1.308.000 Tonnen, errechnete das Portal cenyrolnicze.pl. Des Weiteren beliefen sich in den ersten 51 Wochen der laufenden Saison die Rapseinfuhren nach Polen aus Ländern außerhalb der EU auf etwa 709.000 Tonnen.

Teure Düngemittel

Und nicht nur das macht den Landwirten Sorgen. „Die Maschinen sind teurer geworden, ebenso Dienstleistungen, Kraft- und die Düngemittel. Die Landwirte, die sehr teure Düngemittel gekauft haben, wie Salpeter für ca. 5.000 zł pro Tonne, werden in einer miserablen Situation sein, wenn sie jetzt ihr Getreide für so wenig Geld verkaufen müssen, wie derzeit der Preis ist", beurteilt der Landwirt Sebastian Jarosz. Da in wenigen Wochen die Ernte ansteht, versprach der Landwirtschaftsminister eine Zuschusszahlung für alle Landwirte, die ihr Getreide zwischen Dezember und April (für manche Getreidesorten bis Ende Juni) verkauft haben. Die dafür vorgesehene Summe beträgt über 10 Milliarden Złoty. Bei den Bauern hält sich die Begeisterung in Grenzen. „Die Ernte wird voraussichtlich in unserer Region Schlesien gut ausfallen, da wir ausreichend viel Regen zur entsprechenden Zeit bekommen haben. In Zentralpolen hingegen herrscht seit Wochen Dürre", so Sebastian Jarosz.

Milchbranche ist anders

In einer anderen Situation sind die Milcherzeuger. Zwar fallen auch die Preise der von den Molkereien angekauften Milch, doch in diesem Fall ist die Schließung der polnisch-ukrainischen Grenze ein Nachteil für den Handel. „Viele wundern sich, warum wir Milcherzeuger kein Importverbot für Milchprodukte aus der Ukraine haben wollen. Die Antwort ist: das Verhältnis beträgt 1 zu 10. Also, aus der Ukraine importieren wir einen Käse und wir exportieren zehn Käse. Wenn es jetzt dazu kommt, dass wir Importverbot haben, verlieren wir einen riesigen Absatzmarkt. Und das wollen wir nicht", erklärt Martin Ziaja, Milcherzeuger aus Guttentag und zugleich Vorsitzender des Oppelner Rinderzuchtverbandes, Mitglied der Polnischen Föderation der Rinderzüchter, Mitglied des Verbandes Schlesischer Bauern sowie Mitglied des Gesamtausschusses der deutschen Landwirtschaftsgesellschaft.

Foto: Manuela Leibig

Sebastian Jarosz, Landwirt aus Ponientzütz, Vorsitzender für den Kreis Ratibor beim Verband Schlesischer Bauern.

Die Maschinen sind teurer geworden, ebenso Dienstleistungen, Kraft- und die Düngemittel.

Export und Import

Deutschland ist mit über 30 Milliarden Liter Milch der führende Milchproduzent in Europa. An vierter Stelle platziert sich mit 12,5 Milliarden Litern Milch Polen. Der Selbstversorgungsgrad an Milchprodukten in Polen beträgt 123 Prozent. 2,5 Milliarden Liter Milch, bereits verarbeitet zu Käse, Butter und Co., müssen also exportiert werden. „Wenn wir das Tor schließen, kommen zwar keine Produkte mehr aus dem Ausland, aber wir verkaufen auch nicht unsere Produkte. 2,5 Milliarden Liter Milch müssen wir ins Ausland verkaufen. Dazu kommt noch der Import aus den Nachbarländern, der selbstverständlich ist, also insgesamt exportieren wir über 3 Milliarden Liter Milch. Und das ist sehr gefährlich und man muss sehr viel Fingerspitzengefühl haben, wie man jetzt verhandeln will", gibt Martin Ziaja zu bedenken.

Die Speicher sind voll, die Ernte naht. Wohin mit dem Getreide, wenn der Preis so niedrig ist? Foto: Manuela Leibig

Verzehr von Milchprodukten nimmt ab

Ein Teil der Milch wird zu Milchpulver verarbeitet und für bessere Zeiten aufgehoben, doch der Pulverisierungsprozess ist sehr teuer. Ein weiterer Faktor, der die Milchbranche schwächt, ist, dass sich die Essgewohnheiten der Menschen erneut verändert haben. Während der Pandemie, als viele Menschen zu Hause gearbeitet haben, griffen sie im Laufe des Tages gerne zu Milchprodukten, da Joghurt, Käse und Quark bereits verzehrfertig gekauft werden. „Das ist vielleicht lächerlich, was ich sage, aber wenn man das mit Millionen Menschen multipliziert, haben wir die Antwort. Ab dem Jahr 2023 haben wir in ganz Europa wieder einen Rückgang beim Verzehr von Milchprodukten zu verzeichnen. Und die Molkereien haben ein großes Problem: wo soll man mit der Ware hin?", so Martin Ziaja,

Kleine Molkereien gehen pleite

Besonders hart trifft es die kleinen Molkereien, bei denen das Angebot eher sehr schmal ist: z. B. Quark, Butter und Sahne. In der Woiwodschaft Oppeln sind bereits die Molkereien in Neustadt und Leobschütz pleite gegangen. „Einen großen Teil ihrer Milch verkaufen sie anderen Molkereien als sogenannte Spottmilch. Die ist heute extrem billig. Diese Milch, gehandelt zwischen den Molkereien, erreicht heute ein totales Preisminimum zwischen 1,10 zł und 1,40 zł. Und wenn die Molkerei 50 Prozent ihrer Milch so weiterverkauft, hat sie kein Geld mehr, um die milcherzeugenden Betriebe gut zu bezahlen", erklärt Martin Ziaja.

Aufgeben

So geben immer mehr Milchproduzenten ihren Bauernhof auf, weil es sich nicht mehr lohnt. Und das betrifft nicht nur kleine Landwirte mit 10 oder 20 Kühen. „Die Situation wird in den neuen Bundesländern eintreten, also z. B. Brandenburg. Ich gehe jetzt über die Grenze, aber nur, weil wir alle ein Markt sind. Da werden dieses Jahr Hunderte Betriebe aufgelöst. Betriebe mit mehreren hundert Kühen. Die haben schon die Entscheidung vor 3 Jahren getroffen. Aber dann kam eine andere Situation, in der die Milchpreise plötzlich gestiegen sind. Da haben die Bauern gesagt, ok, da machen wir noch weiter, aber schon mit dem Gedanken, dass, wenn die Preise wieder fallen, wir dann aufgeben. Und das passiert auch so", prognostiziert Martin Ziaja.

Die Stirn bieten?

„Die Molkereien gehören uns Bauern, wir sind da Teilhaber und wollen natürlich gute Preise für die Milch, die wir liefern, doch das geht nicht, weil die Supermarktketten die Preise für unsere Produkte diktieren" erklärt Martin Ziaja.

Die großen Molkereien können sich zwar halten, doch um den Supermarktketten die Stirn zu bieten und beim Preis gut zu verhandeln, fehlt ihnen die Durchsetzungskraft. Die meisten Milchprodukte kosten im Handel das Doppelte dessen, was die Molkerei für den Verkauf an die Supermärkte erhält. „Ein Kilo Käse, das im Supermarkt für 30 zł angeboten wird, verkauft meine Molkerei für 15 zł, wobei unser Käse bereits in Scheiben geschnitten ist. Die Hälfte am Gewinn unserer Erzeugnisse verdienen leider die Supermärkte", bedauert Martin Ziaja und fährt fort: „Das fehlt hier, unser Zusammenhalt, daran sind wir Landwirte selbst schuld. Dass wir ein Verkaufssystem haben, bei dem wir sagen, diese Art Käse kriegt der Supermarkt in keiner anderen Molkerei günstiger, weil wir alle sagen, dass der Supermarkt so viel und nicht weniger bezahlen muss. Wenn wir so einen Zusammenhalt schaffen könnten, würden die Supermarktketten nicht einfach eine Molkerei nach der anderen zerlegen können", so Martin Ziaja.

Manuela Leibig

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Zdrowie: Zioła sprzyjające budowie mięśni

Moc natury

Moda na zdrowy tryb życia i regularne korzystanie z siłowni stała się czymś normalnym. Dzięki temu czujemy się i wyglądamy coraz lepiej. Jednak w miarę jedzenia apetyt rośnie, chcemy mieć coraz lepszą definicję mięśni i być jeszcze atrakcyjniejsi. Dlatego oprócz ćwiczeń na siłowniach często wspomagamy się suplementami diety.

Te jednak do tanich nie należą, by nie powiedzieć, że są bardzo drogie i nie zawsze skuteczne, ale… Możemy je zastąpić odpowiednimi ziołami, które ułatwiają budowanie tkanki mięśniowej i poprawiają efekt treningów. Takie zioła przedstawiam w dzisiejszym materiale. Dodam, że są one przede wszystkim sprzyjające mężczyznom.

Tribulus terrestris, czyli buzdyganek naziemny, ma ogromny wpływ na poprawę sprawności fizycznej.

Imbir doskonale nadaje się do regeneracji mięśni. Foto: Unsplash

Zacznijmy od imbiru

Jest to doskonały przykład zioła na regenerację mięśni. Szybko i wyraźnie redukuje bóle mięśniowe po intensywnym wysiłku fizycznym i sprawia, że organizm szybciej się regeneruje po treningu. Imbir wspomaga także budowanie mięśni. Przede wszystkim wpływa na pracę układu pokarmowego i zwiększa wydzielanie soków żołądka, nie podrażniając tego organu. Świeży imbir można stosować przed przyjęciem odżywki białkowej, zwłaszcza ciężkostrawnej, np. białka jaj. Poza tym zioło to stanowi składnik preparatów leczniczych na bóle i urazy stawów o działaniu wzmacniającym. Pamiętaj! Ćwiczenia na masę mięśniową są wymagające i aby je wykonać, stawy muszą być sprawne i wytrzymałe, gdyż są narażone na obciążenia. Zatem włączenie imbiru do diety zapobiega ich osłabieniu.

Kozieradka i sarsaparilla

Bardzo dobry wpływ na budowę mięśni ma kozieradka. Ziele to podnosi poziom naturalnego testosteronu, co ma olbrzymie znaczenie w budowaniu mięśni. Co więcej, zwiększa chęć i motywację do kolejnych treningów i poprawia apetyt. Można ją przyjmować na dwa sposoby – pić wywar z tego ziela lub połykać jego nasiona, popijając dużą ilością wody. Uwaga, suplementacja tym ziołem wiąże się z występowaniem skutku ubocznego w postaci dziwnego, aptecznego zapachu skóry i potu. Z kolei sarsaparilla to roślina stosowana jako remedium na schorzenia skóry, impotencję, reumatyzm i nowotwory, a także do oczyszczania organizmu z toksycznych substancji – wykazuje bowiem działanie moczopędne. Na podkreślenie zasługuje fakt, że sarsaparilla ma wpływ na poziom testosteronu w organizmie. Zawiera bowiem duże ilości androgenów (męskich hormonów wzrostowych) w postaci sarsapogenin, które imitują działanie testosteronu. Sarsaparillę poleca się sportowcom uprawiającym kulturystykę, którzy są zwolennikami naturalnej suplementacji, bo jest bogata w składniki mineralne, takie jak: cynk, krzem, jod, mangan, żelazo, siarka, miedź i sód, a także witaminy – A, C, D i B.

Na siłę i objętość Tribulus terrestris

Zioło to ma ogromny wpływ na poprawę sprawności fizycznej. Stanowi składnik suplementów na podniesienie siły mięśni i zwiększenie ich objętości. Dzięki temu, że pobudza wytwarzanie testosteronu, daje możliwość rozwijania tkanki mięśniowej w szybszym tempie. Zawarty w nim związek o nazwie tribulus pobudza produkcję tego hormonu, który sprzyja wzrostowi siły mięśni. Dodatkowo spala zbędną tkankę tłuszczową. Udowodniono naukowo, że Tribulus terrestris oddziałuje również na lepszą syntezę białek. Efektem jego stosowania jest także poprawa wyników anabolicznych. Kolejną zaletą tego ziela jest brak negatywnego wpływu na zdrowie i brak efektów ubocznych, i to pomimo że działa podobnie do sterydów anabolicznych. Mogą go zatem stosować sportowcy zawodowi. Najczęściej wykorzystują go kulturyści i osoby podnoszące ciężary. Ziele to jest również afrodyzjakiem, zatem poprawia też wydolność seksualną.

Karolina Świerc

PINNWAND

Alles gut: Es war ein Schockmoment für alle Fans von Helene Fischer! Die Schlagerqueen verletzte sich auf ihrer Tour während

Foto: Promiflash

einer Akrobatik-Nummer am Trapez – und musste das Konzert wegen ihrer Verletzung sogar abbrechen. Nun gab Helene Fischer aber Entwarnung. „Macht euch um mich bitte keine Sorgen. Mir geht es gut. Ich wurde bestens versorgt. Ich wollte zwar direkt wieder raus zu euch, allerdings musste dann auch ich erkennen: Die Wunde war zu tief, um weiterzumachen", klärte sie auf. Weitere Konzerte werden jedoch planmässig stattfinden.

Desaster: Am 15. Juni wurde in einem dreistündigen Finale das 18. „Germany's Next Topmodel" gekürt. Die 23-jährige Halbbrasilianerin Vivien holte sich den Sieg. Ex-Juror Peyman Amin (52), der von 2006 bis 2009 an der Seite von Topmodel Heidi Klum (50) in der Jury saß, findet deutliche Worte für das Finale. „Einmal mehr gewinnt eine Kandidatin diese Comedy-Show, die in zwei Wochen schon wieder alle vergessen haben. Da helfen Lenis zur Schau gestellten Brüste auch nicht mehr, um den Quoten-Absturz zu retten", so Peyman Amin.

Geburtstag: Einer der gefragtesten deutschen Schauspieler, Tom Wlaschiha, ist kürzlich 50 Jahre alt geworden. „Das ist mir eher so passiert, das mit dem Schauspielen", erklärte er 2022 in einem Interview. Schon immer habe er sich eine „künstlerische" Karriere vorgestellt. Zunächst zog es ihn eher zur Musik: „Dann dachte ich aber, dass das sehr einsam werden könnte, wenn man jeden Tag viele Stunden allein mit seinem Instrument üben muss." Schlussendlich fand er dann zum Theater und so geriet das Ganze ins Rollen.

Hochzeit: Simon Verhoeven, der älteste Sohn von Schauspiel-Legende Senta Berger und Michael Verhoeven hat heimlich geheiratet – und das nach 20 Jahren wilder Ehe. Simon und seine Partnerin Nina-Anais Nun (42) waren bisher glücklich ohne Trauschein unterwegs. Plötzlich habe er den Wunsch verspürt, doch vor den Traualtar zu treten, erzählt Simon. „Ich hatte das ja eigentlich nie vor. Aber als ich im Sommer 50 wurde, habe ich über vieles nachgedacht und eine große Dankbarkeit empfunden."

Foto: zimbio

Maskottchen: Gut ein Jahr vor dem Start der Fußballeuropameisterschaft in Deutschland hat die UEFA das offizielle Maskottchen des Turniers vorgestellt. Die Wahl ist auf einen Teddybären gefallen. Auf Instagram stellt sich der kleine Kerl in einem kurzen Clip vor. Der Bär ist noch namenlos. In zwei Wochen soll das anders sein. Bis zum 3. Juli 2023 können Fans auf einer Website der UEFA über den Namen abstimmen. Vier Vorschläge stehen dabei zur Auswahl: Albärt, Bärnardo, Bärnheart und Herzi von Bär.

Foto: UEFA

Liebesbeweis: Zum Geburtstag seiner Frau Dilara hat sich Max Kruse etwas Besonderes einfallen lassen. Der Ex-Bundesliga-Star hat sich ihr Gesicht tätowieren lassen – ohne Absprache. Der überraschte sie dann sogleich auch mit dem frisch gestochenen Kunstwerk. Dilara interpretierte das als „krassen Liebesbeweis". „Wir sind ja schon verheiratet, aber das zeigt nochmal, wie sehr er mich liebt", schwärmte sie auf YouTube. „Ich wusste gar nicht, was ich sagen sollte. Ich dachte mir so: ‚Oh mein Gott, was hat er getan?'"

Neue Liebe: Seit rund einem halben Jahr ist Lilly Becker wieder in festen Händen. Auf der „Bertelsmann Party" letzte Woche schien sie ihre Freude daran zu haben, ihr neues Liebesglück mit dem Spielerberater Thorsten Weck in prominentem Ambiente zu präsentieren. „Ich bin überglücklich. Ich hab Ruhe! Thank God." Nach anstrengenden Zeiten rund um den Steuerprozess und Gefängnisaufenthalt ihres Noch-Ehemanns Boris Becker kann sie offensichtlich ihr Leben wieder in vollen Zügen genießen.

Ehre: Der deutsche Regisseur Wim Wenders ist zum Präsidenten der Internationalen Jury bei den 36. Filmfestspielen in

Foto: Wikipedia

Tokio ernannt worden. Wenders war schon bei der ersten Ausgabe des Festivals 1985 mit seinem preisgekrönten Film „Paris, Texas" dabei. 1993 fungierte er als Präsident der Jury des TIFF-Wettbewerbs für junges Kino. Zuletzt nahm Wenders 2011 an dem Filmfestival in Tokio teil, damals mit seinem Film „Pina". Die Hommage an die Choreografin Pina Bausch und ihr Tanztheater Wuppertal war im Folgejahr für den Oscar als beste Dokumentation nominiert.

Nachwuchs: Das Kind von Sänger Michael Wendler und seiner Laura ist auf der Welt. Die frohe Botschaft verkündete Laura

Foto: Promiflash

Müller am 26. Juni auf ihrem Instagram-Account. „Der schönste Tag meines Lebens war noch so viel schöner als ich ihn mir immer vorgestellt habe", schwärmte sie zu einem Foto von sich und ihrem Gatten Michael. Dabei verriet die 22-Jährige auch das Geschlecht ihres ersten Kindes: es ist ein Junge.

Krebs: Sarah Ferguson erholt sich derzeit im Kreise ihrer Familie von einer Operation, wie ein Sprecher der Herzogin von York laut „BBC" mitteilte. Zuvor sei bei der 63-Jährigen Brustkrebs diagnostiziert worden. Die Ex-Frau von Prinz Andrew (63) habe die Diagnose nach einer routinemäßigen Mammographie-Untersuchung erhalten. Die 63-Jährige soll nach der Operation am Wochenende nach Hause nach Windsor zurückgekehrt sein, wo sie sich nun erholt, berichtet „BBC" weiter. *adur*

Karolin łůnaczi

Dzisiej jakojś tak już barzi na luzie. Czas leci, a joł niekedy jeszcze se muszam sztresować. Ostatnio zdołwałach egzamin na nauczyciela mianowanygo. Wjycie… to je tak, jak se chce dostać wjyncij piniyndzi. Niby! No bo wjycie, kedyjś tam baje tygo wjyncij, a joł tyż nie po to to robiam, ale po to, co by cojś wjyncij mieć doświadczynia i poopowiadać o tym, co bez ty łostatniy lata robiyłach.

Ani ludzie se nie zdołwajům sprawy z tygo, co to czowiek na co dziyń we tym przedszkolu robi. No bo przeca yno siedzymy, kafej pijymy i odpoczywůmy. Tak przinajmnij se gołdoł, a tak richtig to wjycie… durch trza cojś robić, trza uważać na dzieci, na to co robiům i na to, co se dzieje. Nie wiam, co Wy o tym wjycie i powjycie, ale nojlepij to jest tak, jak czowiek idzie z radościům do roboty. No a tak to na szczynściy u mie je. A o tym już tyż przeca Wům nierołz wspůminałach. I co z tym całym mianowaniym, szykowaniym? A no tera dalij – dyplomowany. Ale to zajś czas musi przelecieć i trza se naszykować, jak dobrze pódzie to niecały 5 lołt i zajś baje po wszystkim. Ale jaki to bůł sztres na tym egzaminie, a raczij przed. Jak już wlazłach rein, to już mi przeszło i potym już fajnie poszło. A tela sztresów jeszcze przedy mnům – przed nami. To co wům sam jeszcze mogam pedzieć, jak sami wjycie, o czym gołdům. Sztres jest zawsze i zawsze baje. Bele by go yno nie było za moc! A tak w ogóle, to jak motywuje, to ani niy ma co żałować. No i to by było tela na opowiadaniy gupot. No bo czasy sům rozmajty i jeszcze za chwila mie kaj na jakoł terapia poślům, że za moc se sztresujam. A niekedy nie idzie se nie sztresować. Wakacjy ponoć, no joł jeszcze trocham porobiam, ale kedyjś tam tyż spróbujam se odpocznůnć. Bo wjycie jako to je… odpoczynek tyż je potrzebni. Bez tego ani rusz! Trza kedyjś przeca ty bateriy naładować. I nieważny kaj i kedy, ważny z kym. No i to tela w tym temacie. Nojważniejszy, co by se cieszyć z tygo, co můmy, pamiyntejcie – bo to zawsze bandam wspůminać.

Wakacjy majům trocham czasu, my trocham wjyncij sům we robocie jak Ci we szkole, ale nům przeca dobrze, dzieci z radościům do nołs idům, a my… próbujymy połůnczyć przijymny z pożytecznym. Jakojś to przeca wszystko se ukłołdoł. To jak? Kedy wyjyżdżůmy kajś? Joł jeszcze chwila poczekům. ❑

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Porada: Wspomagana elektronicznie kontrola dokumentacji przedsiębiorstwa

W Niemczech to obowiązek

U wielu pracodawców co najmniej raz na cztery lata puka do drzwi instytucja ubezpieczenia emerytalno-rentowego w celu przeprowadzenia kontroli dokumentacji przedsiębiorstwa. Ostatnio pojawia się coraz więcej doniesień o „audytach wspomaganych elektronicznie". Poniżej najważniejsze informacje, na czym polega tego rodzaju kontrola oraz w jaki sposób można zostać z niej zwolnionym.

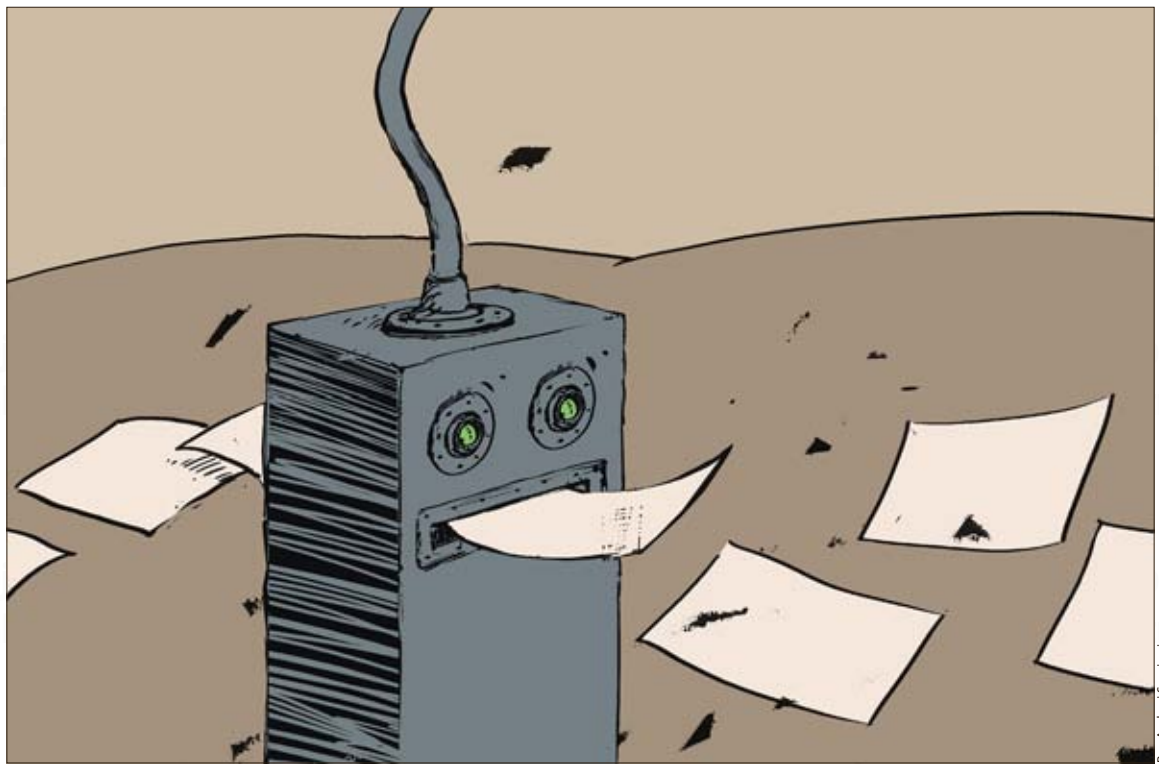

Rys. Andrzej Szmejweis

Kontrola dokumentacji przedsiębiorstwa wspomagana elektronicznie istnieje już od jakiegoś czasu, a dokładniej od 2014 r. Podczas tego rodzaju kontroli pracodawca przedkłada audytorowi dokumenty księgowe dotyczące wynagrodzeń (listy płac itd.) w formie elektronicznej, a nie papierowej. Do tej pory udział w elektronicznie wspomaganej kontroli był dobrowolny. Jednak od 1 stycznia 2023 r. dobrowolność ta została zniesiona wraz z wejściem w życie Siódmej ustawy zmieniającej czwartą księgę kodeksu socjalnego i inne ustawy (7. SGB IV-ÄndG). Obecnie zasadniczo istnieje obowiązek dostarczania danych istotnych dla audytu w formie, która może być analizowana elektronicznie, i to niezależnie od wielkości kontrolowanego przedsiębiorstwa. Zakres danych i dokumentów podlegających audytowi pozostaje taki sam, zmienia się jedynie forma przekazywanych dokumentów.

Bardziej efektywny proces audytu zarówno dla instytucji ubezpieczenia emerytalno-rentowego, jak i samych pracodawców

W przypadku instytucji ubezpieczenia emerytalno-rentowego elektronicznie wspomagana kontrola dokumentacji ma tę zaletę, że dostarczone dane mogą być sprawdzone automatycznie i szybciej za pomocą specjalnego oprogramowania audytowego, a audytor na ich podstawie może następnie dokonać konkretnych ustaleń. Nawiasem mówiąc, dane finansowo-księgowe istotne dla audytu nie muszą być jeszcze przekazywane obligatoryjnie wyłącznie w formie elektronicznej. Wspomagana elektronicznie kontrola dokumentacji ma również zalety dla pracodawców. Można zminimalizować prace przygotowawcze, ponieważ firmy nie muszą już kompletować dokumentów papierowych przed zapowiedzianą kontrolą. Także po jej zakończeniu wyniki mogą być przetwarzane bardziej efektywnie, poza wysyłką tradycyjną pocztą są one bowiem dostarczane także drogą elektroniczną. Wszelkie korekty raportów mogą być również odsyłane pracodawcom w formie elektronicznej, dzięki czemu w przyszłości można będzie wyeliminować ręczne wprowadzanie poprawek.

Dokumenty uzupełniające do listy płac, takie jak kopie aktów urodzenia, muszą być również przedkładane elektronicznie w odniesieniu do wszystkich spraw, które miały miejsce po 1 stycznia 2022 r.

Kontrole realizowane na miejscu będą rzadsze

Kwestia, czy w przypadku kontroli wspomaganej elektronicznie będzie można całkowicie zrezygnować z audytu w siedzibie firmy, zależy od tego, czy kontroler będzie miał dodatkowe pytania dotyczące przedłożonych danych. Może się np. okazać, że uznał on pewne informacje za niewiarygodne i chciałby je zweryfikować na miejscu lub musi przejrzeć dokumenty finansowo-księgowe w formie papierowej.

Przygotowania do wspomaganej elektronicznie kontroli dokumentacji przedsiębiorstwa

Dokumenty wymagane przez audytora muszą zostać przesłane online w określonym formacie pliku na serwer komunikacyjny centrum danych instytucji ubezpieczenia emerytalno-rentowego z wykorzystaniem modułu „euBP". Termin, do którego należy przesłać dane, jest przekazywany firmom w zawiadomieniu o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Udostępnianie danych na płytach DVD, CD lub nośnikach USB nie jest możliwe ze względów bezpieczeństwa. Pracodawcy powinni zatem z wyprzedzeniem sprawdzić, czy ich program księgowy może wygenerować i przesyłać online rekordy danych w wymaganym formacie. Każdy dokument księgowy powinien zostać przekazany organowi weryfikującemu w osobnym pliku. Akceptowane są pliki PDF i pliki graficzne w formatach: PNG, TIFF, JPEG i BMP.

Dokumenty uzupełniające do listy płac, takie jak kopie aktów urodzenia, muszą być również przedkładane elektronicznie w odniesieniu do wszystkich spraw, które miały miejsce po 1 stycznia 2022 r. Również w tym przypadku każdy dokument musi być dostarczony w osobnym pliku.

Nieco bardziej skomplikowane są oświadczenia i wnioski, które pracownik musi podpisać samodzielnie, jak np. wniosek o zwolnienie z obowiązku ubezpieczenia. W przypadku składania ich w formie elektronicznej muszą być one opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, złożonym przez samego pracownika lub dołączonym później przez pracodawcę w procesie digitalizacji dokumentu. Podpisy te zastępują niejako podpis odręczny. Bez nich dokumenty każdorazowo muszą być przechowywane dodatkowo w formie papierowej.

Przechowując dokumenty, należy przestrzegać zasad prawidłowego prowadzenia i przechowywania ksiąg, rejestrów i dokumentów w formie elektronicznej oraz dostępu do danych (GoBD), o ile nie obowiązują w tym względzie odrębne przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych. Pracodawcy powinni również koniecznie przestrzegać wytycznych dotyczących nadawania nazw plikom. Każda z nazw pliku może mieć maksymalną długość 64 znaków i nie może zawierać znaków specjalnych, umlautów ani spacji.

Po otrzymaniu danych przez instytucję ubezpieczenia emerytalno-rentowego pracodawcy otrzymują potwierdzenie odbioru, a audytor może rozpocząć pracę.

Wniosek o zwolnienie z obowiązku udostępniania danych w formie elektronicznej

Jeśli pracodawcy obecnie nie chcą jeszcze przekazywać danych w formie elektronicznej, lecz nadal robią to w formie papierowej, mają możliwość zwolnienia z obowiązku udostępniania danych w formie elektronicznej. W tym celu firmy muszą złożyć wniosek do organu audytowego swojej instytucji ubezpieczenia emerytalno-rentowego. Ten z kolei może odstąpić od wymogu przekazywania danych w formie elektronicznej. Zwolnienie można uzyskać na okres co najwyżej do 31 grudnia 2026 r. Po tym terminie kontrola dokumentacji przedsiębiorstwa wspomagana elektronicznie stanie się obowiązkowa dla wszystkich.

Rubryka jest tworzona przez Krzysztofa Świerca oraz firmę Smuda Consulting. Zachęcamy również do odwiedzenia strony www.intertax24.com oraz www.smuda-consulting.com.

Politik: Deutschland hilft der Ukraine in ihrem Krieg mit Russland

Selenskyj dankt Deutschland

Der ukrainische Präsident Wolodymyr Selenskyj hat sich bei seinen westlichen Partnern für deren militärische Unterstützung bedankt. In einer seiner jüngsten Reden erwähnte er unter anderem die Bundesrepublik Deutschland, die die Lieferung von weiteren 64 Raketen für Patriot-Luftabwehrsysteme ankündigte. „Deutschland, ich danke Ihnen (...) für Ihre unveränderte Stärke beim Schutz von Menschenleben vor dem russischen Raketenterror", sagte Wolodymyr Selenskyj.

Zuvor hatte jedoch der ukrainische Botschafter in Deutschland, Oleksij Makejew, darauf hingewiesen, dass sein Land mehr Unterstützung aus dem Westen benötige, um sich gegen russische Aggressionen zu verteidigen. „Die Unterstützung des Westens ist für unser Überleben unerlässlich und sie ist da, aber wir fordern immer wieder mehr Unterstützung. Stellen Sie sich vor, wir haben zwei Iris-T-Systeme und mehrere Patriots", sagte Oleksij Makejew der „Berliner Zeitung" in Bezug auf die beiden Luftabwehrsysteme. Gleichzeitig betonen die Behörden in Kiew, dass ihr Land dank dieser Systeme gut geschützt sei. Dennoch seien weitere Flugabwehrsysteme sowie gepanzerte Fahrzeuge und Panzer notwendig. Bei dieser Gelegenheit betonte Oleksij Makejew, dass die Ukraine auch mehr Kampfflugzeuge und Langstreckenmunition benötige.

„Deutschland, ich danke Ihnen (...) für Ihre unveränderte Stärke beim Schutz von Menschenleben vor dem russischen Raketenterror", sagte Wolodymyr Selenskyj.

Afrikanische Delegation ruft zum Frieden auf

Während eines Besuchs in der russischen Stadt St. Petersburg forderten Vertreter mehrerer afrikanischer Länder Russland auf, mit der Ukraine zu verhandeln: „Wir möchten die Aufnahme friedlicher Verhandlungen mit der Ukraine fördern", sagte der Präsident der Afrikanischen Union und der Komoren, Azali Assoumani, bei einem Treffen mit dem russischen Präsidenten Wladimir Putin. Der südafrikanische Präsident Cyril Ramaphosa erklärte seinerseits: „Wir sind überzeugt, dass es für beide Seiten an der Zeit ist, Verhandlungen aufzunehmen und diesen Krieg endlich zu beenden." Die Delegation, der auch Vertreter Ägyptens, Senegals, Sambias, der Republik Kongo und Ugandas angehörten, hat außerdem einen Zehn-Punkte-Friedensplan ausgearbeitet. Vor ihrem Besuch in Russland traf die afrikanische Delegation mit dem ukrainischen Präsidenten Wolodymyr Selenskyj in Kiew zusammen.

Der ukrainische Präsident Wolodymyr Selenskyj hat sich bei Deutschland bedankt. Foto: Wikipedia

NATO-Chef: Nur die Ukraine allein in Sachen Frieden

Derweil warnte NATO-Generalsekretär Jens Stoltenberg vor einem Scheinfrieden in der Ukraine: „Wir alle wollen, dass dieser Krieg beendet wird. Aber damit der Frieden nachhaltig ist, muss er gerecht sein", sagte Jens Stoltenberg der „Welt am Sonntag". „Frieden darf nicht bedeuten, den Konflikt einzufrieren und ein von Russland diktiertes Abkommen zu akzeptieren. Nur die Ukraine selbst kann akzeptable Bedingungen definieren." Jens Stoltenberg betonte außerdem, je mehr besetzte Gebiete die Ukraine befreien könne, desto besser seien ihre Chancen, am Verhandlungstisch einen gerechten und dauerhaften Frieden zu erreichen. *K. Ś.*

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Wirtschaft: Inflation in Deutschland zunehmend weniger lästig

Ein deutlicher Rückgang, aber …

Die Inflation in Deutschland lag im Mai bei 6,1 Prozent, teilte das Statistische Bundesamt mit. Das ist deutlich weniger als im April dieses Jahres, als die jährliche Inflationsrate 7,2 Prozent betrug. Damit ist der Rückgang stärker als von Analysten erwartet, die für Mai mit 6,4 Prozent gerechnet hatten.

Der deutsche Vizekanzler und Wirtschaftsminister Robert Habeck kann aufatmen. Foto: Sandro Halank/Wikipedia

Die Verlangsamung des Preisanstiegs ist zum Teil auf den Vergleich mit Mai 2022 zurückzuführen, als die Energiepreise infolge des russischen Einmarsches in der Ukraine in die Höhe schnellten. Die Energiepreise in Deutschland sind in den letzten Monaten dank staatlicher Stützungsmaßnahmen, die ihre negativen Auswirkungen auf Verbraucher und Unternehmen abgemildert haben, deutlich gesunken. Dennoch sind die Lebensmittelpreise im Mai im Vergleich zum Vorjahr „überdurchschnittlich stark gestiegen", so die Einschätzung des Statistischen Bundesamts.

Es ist besser, aber …

Die Preise im Dienstleistungssektor sind im Mai ebenfalls gesunken, was „wahrscheinlich zum Teil auf die Einführung des Deutschlandtickets zurückzuführen ist", schätzt das deutsche Amt und bezieht sich dabei auf das Ticket, das unbegrenzte Fahrten für 49 Euro pro Monat ermöglicht. Fast 10 Millionen dieser Tickets sind bereits verkauft worden: „Der deutliche Rückgang der Inflation in Deutschland ist eine gewisse Erleichterung", räumt KfW-Bank-Chefvolkswirtin Fritzi Köhler-Geib ein und fügt hinzu: „Aber es ist noch ein weiter Weg zu gehen." Dabei erinnerte sie daran, dass das Ziel der Europäischen Zentralbank eine Inflation von maximal 2 Prozent im Jahresvergleich ist. Die Europäische Zentralbank hat die Zinssätze seit Juli letzten Jahres um bis zu 3,75 Punkte angehoben, um das dynamische Preiswachstum im Euroraum zu bremsen. Der Vizepräsident der Europäischen Zentralbank, Luis de Guindos, begrüßte die „positiven" Inflationsdaten aus den wichtigsten Volkswirtschaften der Eurozone, warnte aber auch, dass der Kampf gegen die hohen Preise weitergeht.

> **„Der Rückgang der Inflation in Deutschland ist eine gewisse Erleichterung, aber es ist noch ein langer Weg zu gehen."**

Inflation in der Eurozone geht zurück

„Die Daten, die wir erhalten haben, sind positiv, weil sie einen Rückgang der Gesamtinflation bedeuten. Aber ich würde nicht sagen, dass dies bereits ein Sieg ist", sagte Luis de Guindos vor Reportern und fügte hinzu: „Wir sind auf dem richtigen Weg, aber wir müssen die Entwicklung der Kerninflation ohne Lebensmittel- und Energiepreise, die von externen Einflüssen abhängen, sehr genau betrachten." Wie sieht es nun mit der Inflation in den anderen großen Volkswirtschaften der Europäischen Union aus? Der Anstieg der Verbraucherpreise in Frankreich verlangsamte sich im Mai auf 5,1 Prozent im Jahresvergleich, gegenüber 5,9 Prozent im Vormonat. Die Inflation in Spanien verlangsamte sich im Mai auf 3,2 Prozent, hauptsächlich aufgrund niedrigerer Treibstoffkosten, nachdem sie im April 4,1 Prozent erreicht hatte, so die neuen Daten. In Polen lag die Inflation im Mai 2023 bei 13 Prozent, unverändert gegenüber April.

Gospodarka: W Niemczech inflacja coraz mniej dokuczliwa – Znaczący spadek, ale…

Inflacja w Niemczech wyniosła w maju 6,1%, jak podał Federalny Urząd Statystyczny. To wyraźnie mniej w porównaniu do kwietnia bieżącego roku, kiedy roczna inflacja wynosiła 7,2%. A zatem spadek jest większy, niż przewidywali analitycy, którzy spodziewali się majowego odczytu na poziomie 6,4%.

Spowolnienie wzrostu cen wynika częściowo z porównania z majem 2022 r., kiedy ceny energii poszybowały w górę w następstwie rosyjskiej inwazji na Ukrainę. W ostatnich miesiącach w Niemczech ceny energii wyraźnie spadły dzięki rządowym środkom pomocowym, które złagodziły ich negatywny wpływ na konsumentów i przedsiębiorstwa. Jednak ceny żywności nadal wykazywały w maju „ponadprzeciętny wzrost" w porównaniu z rokiem poprzednim – ocenił Federalny Urząd Statystyczny.

Jest lepiej, ale…

Ceny w sektorze usług w maju również spadły „prawdopodobnie częściowo z powodu wprowadzenia niemieckiego biletu Deutschlandticket" – ocenia niemiecki urząd, odnosząc się do biletu, który pozwala na nieograniczone podróże za 49 euro miesięcznie. Biletów tych sprzedano już prawie 10 mln. – Znaczący spadek inflacji w Niemczech to pewna ulga – przyznaje główna ekonomistka banku KfW Fritzi Koehler-Geib i dodaje: – Ale jest jeszcze długa droga do przebycia.

W ten sposób przypomniała, że cel Europejskiego Banku Centralnego to inflacja nieprzekraczająca 2% rok do roku. Europejski Bank Centralny podniósł stopy procentowe aż o 3,75 punktu od lipca ubiegłego roku, próbując ograniczyć dynamiczny wzrost cen w strefie euro. Wiceprezes Europejskiego Banku Centralnego Luis de Guindos z zadowoleniem przyjął „pozytywne" dane inflacyjne z kluczowych gospodarek strefy euro, ale również ostrzegł, że walka z wysokimi cenami trwa.

Inflacja w strefie euro spada

– Dane, które otrzymaliśmy, są pozytywne, bo to spadek inflacji ogólnej. Ale nie powiedziałbym, że to już jest zwycięstwo – powiedział dziennikarzom Luis de Guindos, dodając: – Jesteśmy na właściwej drodze, ale musimy bardzo uważnie przyglądać się ewolucji inflacji bazowej bez cen żywności i energii, które zależą od wpływów z zewnątrz. Jak zatem wygląda inflacja w innych dużych gospodarkach Unii Europejskiej? Wzrost cen konsumpcyjnych we Francji zwolnił w maju do 5,1% rok do roku, z 5,9% miesiąc wcześniej. Inflacja w Hiszpanii spadła w maju do 3,2%, głównie dzięki niższym kosztom paliwa, po tym jak w kwietniu wyniosła 4,1% – wynika z nowych danych. W Polsce inflacja w maju 2023 r. wyniosła 13%, czyli bez zmian w porównaniu do kwietnia.

K. Ś.

Zapytaj prawnika!

Skorzystaj z fachowej pomocy prawnej

Jeden język, jedna mowa, pięć różnych definicji, czyli czym jest działalność gospodarcza? W Polsce nie od dziś lubimy komplikować sobie życie.

W myśl przepisów Ordynacji podatkowej działalność gospodarcza to każda działalność zarobkowa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każda inna działalność zarobkowa wykonywana we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność do przedsiębiorców. Jest to ciekawy i upraszczający zabieg korzystania przez jedną ustawę z definicji innej ustawy. Niestety nie jest to regułą, o czym niżej.

> **Definicja ujawniona w ustawie Prawo przedsiębiorców stanowi bardzo szerokie ujęcie pojęcia działalności gospodarczej.**

Łukasz i Jarosław Kuczyńscy Foto: Lucas Netter

Szerokie ujęcie pojęcia działalności gospodarczej

Jednak wracając do tematu, definicja ujawniona w ustawie Prawo przedsiębiorców stanowi bardzo szerokie ujęcie pojęcia działalności gospodarczej. Kładzie nacisk na rodzaj prowadzonej działalności i sposób jej wykonywania. Ustawa PIT, tj. traktująca o podatku dochodowym od osób fizycznych, wzbogaca to pojęcie o dodanie terminu „działalność zarobkowa". Wydaje się jednak, że mało kto prowadzi działalność gospodarczą, nie chcąc zarabiać pieniędzy, jednak ustawodawca uznał za konieczne, by ten właśnie termin był dodany. Wśród działalności zarobkowych można wyróżnić działalność: wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową, polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopalin ze złóż oraz na wykorzystywaniu rzeczy, wartości niematerialnych i prawnych, która prowadzona jest we własnym imieniu bez względu na jej rezultat, a nadto musi być prowadzona w sposób zorganizowany i ciągły, a uzyskane z niej przychody nie są zaliczane do przychodów z innych źródeł. Taka definicja, choć nieco przydługa, została zawarta w ustawie o PIT. Nadto w tej ustawie jest także wspomniane, co działalnością gospodarczą nie jest, jednak przywoływanie tego na potrzeby tego artykułu nie jest konieczne. Ciekawie jest także w ustawie o VAT, gdyż zgodnie z nią działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody.

Jednoznaczna odpowiedź

Należy podkreślić, że działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych. Ustawy podatkowe zawierają takie definicje najprostszych terminów, jakich nikt by się nie spodziewał. Należy dodać, że definicja taka ma charakter podmiotowy i z jej punktu widzenia istotny jest podmiot prowadzący działalność gospodarczą. Obejmuje swym zakresem wszelką działalność wymienionych w niej podmiotów (producentów, handlowców, usługodawców), a nie tylko działalność charakterystyczną dla danego podmiotu (np. produkcja dla producenta). Gdyby ktoś się zastanawiał, czemu ocena konkretnego zdarzenia opisywana przez jednego prawnika potrafi być kompletnie różna od oceny dokładnie tego samego zdarzenia przez innego prawnika, to w tym artykule jest jednoznaczna odpowiedź. Należy jednak z obowiązku wskazać, że odnośnie do samej definicji działalności gospodarczej ustawodawca dodał, że jeśli występuje brak definicji, to stosuje się tę z Ordynacji podatkowej. Czy nie można zrobić tak, żeby była jedna definicja dla każdej ustawy? Z tym pytaniem zostawiam Państwa.

Łukasz Kuczyński / K. Ś.

Kancelaria Radcy Prawnego Łukasz Kuczyński

ul. Ozimska 48/59, piętro II
45-368 Opole
www.kuczynski.legal lukasz@kuczynski.legal
jaroslaw@kuczynski.legal tel. 505983977, 505983976

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Fußball: Ernst Wilimowski wäre jetzt 107 Jahre alt

„Ezi“, Herr des Rasens

Am 23. Juni 1916 wurde Ernst Otto Pradella, in der Fußballwelt als Ernst Wilimowski bekannt, in Kattowitz geboren. Er war einer der berühmtesten Fußballer, die je aus Oberschlesien kamen. Würde er heute noch leben, wäre „Ezi“ 107 Jahre alt, leider verstarb er am 30. August 1997 im Alter von 81 Jahren in Karlsruhe.

Ernst Wilimowski

Foto: Anonimowy/Wikipedia

Das Grab von Ernst Wilimowski in Karlsruhe

Foto: Łukasz2/Wikipedia

Dieser herausragende Fußballer stammte aus einer oberschlesischen Familie. Sein Vater Ernst Roman – Soldat des Deutschen Reiches – fiel im Ersten Weltkrieg an der Front. Die Mutter des jungen Ernst, Paulina Florentina, heiratete 1929 erneut, und zwar den Beamten Roman Wilimowski, der Ernst im Alter von 13 Jahren adoptierte. Mit der Adoption war es aber noch nicht getan. Roman Wilimowski ermöglichte es „Ezi“, seine Träume zu verfolgen – sein immenses Fußballtalent zu perfektionieren, um der Welt seine überdurchschnittlichen Fähigkeiten zu zeigen, die bis heute großen Respekt, Bewunderung und Achtung hervorrufen.

Ein Torjäger von Weltklasse

Ernst Wilimowski war ein Eigengewächs des 1. FC Kattowitz, doch 1934 wechselte er zu Ruch Königshütte, wo er bis zum Ausbruch des Zweiten Weltkriegs spielte. In den Farben der „Blauen“ bestritt er insgesamt 86 Ligaspiele, in denen er 112 Tore erzielte! Eine bemerkenswerte Leistung, die noch heute Bewunderung hervorruft! Nicht umsonst sagte man Ernst Wilimowski nach, dass er mehr Tore schoss als er Gelegenheiten hatte. Mit Ruch feierte er vier Mal den Gewinn der polnischen Meisterschaft, und zwar 1934, 1935, 1936 und 1938. Außerdem wurde er drei Mal Torschützenkönig der Liga und bildete zusammen mit Gerard Wodarz und Teodor Peterek die beste Angriffsreihe in der Geschichte des Vereins aus Königshütte, der als einer der schlesischsten unter den schlesischen Vereinen galt und immer noch gilt. Nach dem, was „Ezi“ auf dem Spielfeld zeigte, besteht kein Zweifel daran, dass er ein Weltklasse-Fußballer war, ein hervorragender Torjäger, der bei seinen Gegnern keinen Zweifel daran ließ, wer der Meister auf dem Platz war. Oft verärgerte er die gegnerische Mannschaft, weil er nach seinen Toren lächelte, was von den Gegnern als Frechheit und Unverschämtheit empfunden wurde.

In Brasilien weiß man, wer „Ezi“ war

Mit solchen Fähigkeiten musste es Ernst Wilimowski in die Nationalmannschaft schaffen – und er schaffte es. In die polnische Nationalmannschaft, um genau zu sein, denn Königshütte (Chorzów) befand sich nach dem Plebiszit in Oberschlesien im Jahr 1921 auf der polnischen Seite der Grenze. So nahm „Ezi“ mit der polnischen Nationalmannschaft an der Fußballweltmeisterschaft 1938 in Frankreich teil, wo er eine bemerkenswerte Leistung vollbrachte: Er schoss im Spiel gegen Brasilien gleich vier Tore! Diese Leistung ist den Fans der „Canarinhos“ bis heute in Erinnerung geblieben, und sie wissen noch sehr genau, wer Ernst Wilimowski war. Sein Rekord aus dem WM-Spiel gegen Brasilien wurde nur von dem Russen Oleg Salenko bei der WM 1994 in den USA übertroffen. Für die weiß-rote Nationalmannschaft absolvierte Ernst Wilimowski insgesamt 22 Einsätze und erzielte dabei 21 Tore. In der Zwischenzeit stellte dieser phänomenale Torjäger auf den Spielfeldern der Liga Rekorde auf. Am 30. April 1939 vollbrachte er in einem Spiel zwischen Ruch Königshütte und Cracovia Krakau, das die „Blauen“ mit 5:1 gewannen, einen Hattrick, der nichts Besonderes wäre, wenn er nicht in weniger als drei Minuten erzielt worden wäre! Doch das war noch nicht alles. Drei Wochen später schoss Ernst Wilimowski ganze 10 Tore in einem Spiel zwischen Ruch Königshütte und Union-Touring Lodz, das die Oberschlesier mit 12:1 gewannen! Nach dem Ausbruch des Zweiten Weltkriegs kehrte Ernst Wilimowski zum 1. FC Kattowitz zurück, anschließend trug er sich in die Volksliste ein und ging nach Deutschland.

Ernst Wilimowski stammte aus einer oberschlesischen Familie. Sein Vater Ernst Roman – Soldat des Deutschen Reiches – fiel im Ersten Weltkrieg an der Front.

Für die Polen ein Verräter

Infolgedessen wurde er in Polen sehr schnell als Verräter „getauft“. Dies ist jedoch nichts Neues. Das ist auch heute noch der Fall, wie es unter anderem der große polnische Boxweltmeister Dariusz Michalczewski am eigenen Leib erfahren musste. Der berühmte „Tiger“ verfolgte seine Karriere lange Zeit in Deutschland und wurde nur dank dieser Tatsache ein großer Champion. Trotzdem wird er in Polen und in Boxsportkreisen von so manchen als Verräter und Deutscher bezeichnet. Dies ist umso merkwürdiger, als Dariusz Michalczewski während seiner Karriere in Deutschland im gleichen Zeitraum und in der gleichen Profiboxgruppe wie Vitalij und Wladimir Klitschko war, die für die Ukrainer Nationalhelden sind. Außerdem hatten sowohl Dariusz Michalczewski als auch die Klitschko-Brüder denselben Trainer – Fritz Sdunek (gestorben am 22.12.2014), der sie zu Weltmeistertiteln führte. Aber zurück zu unserem Helden „Ezi“, der gar nicht darauf erpicht war, an die Front zu gehen. Er wollte kein Gewehr tragen, denn er wurde geboren, um zu schießen, aber nur Tore in Fußballspielen. Um der Einberufung zur Wehrmacht zu entgehen und trotzdem das Fußballspiel genießen zu können, wurde er Polizist. So konnte er das Fußballspielen bis 1959 genießen. Unter anderem vertrat er die Farben von Vereinen wie dem PSV Chemnitz und dem TSV 1860 München, mit dem er 1942 den deutschen Pokal und den Titel des Torschützenkönigs gewann!

Er kehrte nie nach Hause zurück

Darüber hinaus spielte „Ezi“ auch für den FC Chemnitz-West, Hameln 07, TSV Detmold, KSV Kassel, BC Augsburg, FV Offenburg, Singen 04, VfR Kaiserslautern und FV Kehl. Außerdem absolvierte er acht Einsätze für die Reichs-Nationalmannschaft. Warum? Er bekam ein sehr günstiges finanzielles Angebot und wollte nicht in den Krieg ziehen, wie seine Tochter Sylvia Haarke in vielen Interviews berichtete. Nach dem Ende seiner Fußballkarriere kehrte Ernst Wilimowski nicht nach Oberschlesien zurück, das nach dem Zweiten Weltkrieg im kommunistischen Polen lag und unter dem Einfluss der Union der Sozialistischen Sowjetrepubliken stand. Daher ließ er sich in Karlsruhe (Baden-Württemberg) nieder, wo er als Beamter tätig war. Er versuchte sich auch als Trainer in den unteren Wettkampfklassen. Ein höheres Niveau als Trainer strebte er jedoch nicht an, weil er, wie er sagte, lebensmüde war. Aus diesem Grund lehnte er es auch ab, für den Deutschen Fußball-Bund zu arbeiten. Es ist bemerkenswert, dass „Ezi“ nie nach Oberschlesien kam! Bis zu seinem Tod kehrte er nicht in die Heimat seiner Familie zurück, obwohl sich 1995 eine gute Gelegenheit dazu bot, als in Königshütte das 75-jährige Bestehen des KS Ruch gefeiert wurde. Ernst Wilimowski entschied sich damals, die Einladung nicht anzunehmen, da er der Meinung war, dass in Polen immer noch die Propaganda „gepflegt“ wurde, er sei ein Landesverräter, und er wollte daher keine unangenehme Konfrontation, zumal er zu diesem Zeitpunkt bereits 79 Jahre alt war.

Piłka nożna: Ernest Wilimowski miałby 107 lat – „Ezi” – pan murawy

23 czerwca 1916 r. w Katowicach urodził się Ernst Otto Prandella, znany w piłkarskim światku jako Ernest Wilimowski. To jeden z najsłynniejszych w historii piłkarz pochodzący z Górnego Śląska. Popularny „Ezi” gdyby żył, miałby dzisiaj 107 lat, niestety zmarł w Karlsruhe 30 sierpnia 1997 r. w wieku 81 lat.

Ten wybitny piłkarz pochodził z górnośląskiej rodziny. Jego ojciec Ernst Roman, żołnierz Cesarstwa Niemieckiego, zginął na froncie podczas I wojny światowej. Natomiast matka młodego Ernesta Paulina Florentyna ponownie wszyła za mąż (1929 r.), za urzędnika Romana Wilimowskiego, który adoptował Ernesta, gdy ten miał 13 lat. Na adopcji się nie skończyło. Roman Wilimowski pozwalał „Eziemu” realizować marzenia – doskonalić swój olbrzymi futbolowy talent, aby mógł światu zaprezentować ponadprzeciętne umiejętności, które do dzisiaj wzbudzają ogromny respekt, podziw i szacunek.

Snajper klasy światowej

Ernest Wilimowski był wychowankiem 1. FC Kattowitz, ale w 1934 r. trafił do chorzowskiego Ruchu, gdzie występował aż do wybuchu II wojny światowej. W barwach „Niebieskich” rozegrał łącznie 86 ligowych spotkań, w których zdobył aż 112 bramek! Jest to niezwykłe osiągnięcie, które do dzisiaj wzbudza zachwyt! Dlatego nie bez powodu o Erneście Wilimowskim mówiło się, że strzela więcej goli, niż ma okazji. Z Ruchem czterokrotnie świętował zdobycie mistrzostwa Polski, dokładnie w 1934, 1935, 1936 i 1938 r. Trzykrotnie zdobywał też tytuł króla strzelców ligi, a wraz z Gerardem Wodarzem i Teodorem Peterkiem współtworzył najlepszą linię ataku w historii klubu z Chorzowa, który uważany był i jest do dzisiaj za jeden z najbardziej śląskich wśród śląskich klubów. Po tym, co „Ezi” pokazywał na boisku, nikt do dzisiaj nie ma wątpliwości, że był światowej klasy piłkarzem, znakomitym snajperem, który na boisku nie pozostawiał rywalom cienia wątpliwości, kto jest panem na murawie. Często też doprowadzał rywali do wściekłości, bo po zdobytych bramkach towarzyszył mu na twarzy uśmiech, który oni odbierali jako bezczelność i tupet.

W Brazylii wiedzą, kto to „Ezi”

Mając takie umiejętności, Ernest Wilimowski musiał trafić do kadry narodowej – i trafił. Dokładnie do reprezentacji Polski, bo Chorzów po plebiscycie na Górnym Śląsku w 1921 r. znalazł się po polskiej stronie granicy. W efekcie z reprezentacją Polski „Ezi” grał na mistrzostwach świata we Francji w 1938 r., gdzie dokonał nie lada rzeczy, strzelając Brazylii aż cztery gole w jednym meczu! Ten wyczyn fani „Canarinhos” pamiętają do dzisiaj i doskonale wiedzą, kto to jest Ernest Wilimowski. Jego rekord z meczu z Brazylią na piłkarskim mundialu pobił dopiero Rosjanin Oleg Salenko podczas mistrzostw świata w 1994 r., które rozegrano w USA. W reprezentacji „biało-czerwonych” Ernest Wilimowski rozegrał łącznie 22 spotkania, w których zdobył 21 bramek. W międzyczasie ten fenomenalny snajper ustanawiał rekordy na ligowych boiskach. 30 kwietnia 1939 r. strzelił hat tricka w meczu chorzowskiego Ruchu z Cracovią Kraków, który „niebiescy” wygrali 5-1. Nie byłoby w tym nic wyjątkowego, gdyby nie fakt, że dokonał tego w niespełna trzy minuty! Na tym jednak nie koniec. Trzy tygodnie później Ernest Wilimowski zdobył aż 10 goli w starciu Ruchu Chorzów z Union-Touring Łódź, które Górnoślązacy wygrali 12:1! Po wybuchu II wojny światowej Ernest Wilimowski wrócił do 1. FC Kattowitz, a następnie podpisał volkslistę i wyjechał do Niemiec.

Dla Polaków zdrajca

W efekcie w Polsce bardzo szybko został „ochrzczony” zdrajcą. Nie jest to jednak niczym nowym. Tak dzieje się do dzisiaj, o czym na własnej skórze przekonał się m.in. wielki polski pięściarz – mistrz świata Dariusz Michalczewski. Słynny „Tiger” swoją karierę przez długi czas prowadził w Niemczech i tylko dzięki temu stał się wielkim championem. Mimo to w Polsce, i to w środowisku pięściarskim, przez niektórych zawodników nazywany jest zdrajcą i Niemcem. Dziwne to tym bardziej, że Dariusz Michalczewski podczas kariery w Niemczech występował w tym samym okresie i w tej samej zawodowej grupie pięściarskiej co Witalij i Wladimir Kliczkowie, którzy dla Ukraińców są bohaterami narodowymi. Co więcej, zarówno Dariusz Michalczewski, jak i bracia Kliczko mieli tego samego trenera – Fritza Sdunka (zmarł 22.12.2014 r.), który doprowadził ich do mistrzostwa świata. Wróćmy jednak do naszego bohatera „Eziego”, który nie rwał się na front. Nie chciał nosić karabinu, bo urodził się do tego, by strzelać, ale bramki w piłkarskich spektaklach. Dlatego aby uniknąć powołania do Wehrmachtu i móc nadal cieszyć się grą w piłkę, został policjantem. Dzięki temu aż do 1959 r. mógł się cieszyć uprawianiem futbolu. W tym czasie m.in. bronił barw takich klubów jak PSV Chemnitz i TSV 1860 München, z którym w 1942 r. zdobył Puchar Niemiec i tytuł króla strzelców rozgrywek!

Nigdy nie wrócił do domu

Poza tym „Ezi” występował również w: FC Chemnitz-West, Hameln 07, TSV Detmold, KSV Kassel, BC Augsburg, FV Offenburg, Singen 04, VfR Kaiserslautern i FV Kehl. Zanotował także osiem występów w reprezentacji Rzeszy. Dlaczego? Dostał bardzo korzystną ofertę finansową i nie chciał być wysłany na wojnę, o czym w wielu wywiadach opowiadała jego córka Sylvia Haarke. Po zakończeniu kariery piłkarskiej Ernest Wilimowski nie wrócił na Górny Śląsk, który po II wojnie światowej znalazł się w komunistycznej Polsce znajdującej się pod wpływem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (dzisiejsza Rosja). W efekcie osiadł w Karlsruhe (Badenia i Wirtembergia), gdzie pracował jako urzędnik. Próbował też sił jako trener w niższych klasach rozgrywkowych. Wyżej jednak jako szkoleniowiec nie aspirował, bo, jak twierdził, był zmęczony życiem. Z tego też powodu odmówił pracy także dla niemieckiej federacji piłkarskiej. Na uwagę zasługuje fakt, że „Ezi” nigdy nie przyjechał na Górny Śląsk! Do śmierci nie wrócił do rodzinnego domu, choć była ku temu duża szansa w 1995 r., kiedy w Chorzowie świętowano jubileusz 75-lecia KS Ruch. Ernest Wilimowski nie zdecydował się wówczas przyjąć zaproszenia, bo uważał, że w Polsce wciąż „pielęgnowana” jest propaganda głosząca, że był zdrajcą narodu, i co za tym idzie, nie chciał, aby doszło do nieprzyjemnej konfrontacji, tym bardziej, że miał już wówczas 79 lat.

Krzysztof Świerc

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Sport: Czy niemiecki tenis czekają chwile chwały?

Najgorsze za nami

Nie tak dawno pisaliśmy o odrodzeniu i pechu Alexandra Zvereva. Zaznaczaliśmy jednak, że „Sasha" potrafi odrodzić się niczym feniks. Wygląda jednak na to, że feniksem może okazać się cały niemiecki tenis, i to nie tylko ten w męskim wydaniu, bo na nagłówki powróciła także ostatnia wielka dama niemieckiej rakiety. Czy to oznacza, że już niedługo możemy liczyć na radość płynącą z kortów i kolejne wiktorie?

Jan-Lennard Struff

Foto: si.robi/Wikipedia

Gdyby spytać przeciętnego kibica tenisa o najlepszego niemieckiego zawodnika, to większość z pewnością wskazałaby na Alexandra Zvereva. Jednak zeszłoroczne problemy zdrowotne 26-latka spowodowały, że nie tylko wypadł z czołówki rankingu ATP, ale nawet stracił miano najwyżej notowanego zawodnika w Niemczech. Jego nieobecność wykorzystał doświadczony Jan-Lennard Struff, który w wieku 33 lat gra chyba swój najlepszy tenis w karierze. Podobnie ma się sprawa z Yannickiem Hanfmannem, który właśnie awansował na 48. miejsce, swoje najlepsze w karierze.

Powrót na tron

Wszyscy panowie wystąpili w zakończonym przed paroma dniami „domowym" turnieju w Halle i trzeba uczciwie przyznać, że po pierwsze godnie reprezentowali kraj, a po drugie mieli nieco pecha. Godnie, bo w komplecie pojawili się w 1/8 finału. Pechowo, bo wszyscy przegrali ostatecznie z finalistami turnieju. Więcej pecha mieli ci mniej znani tenisiści. Yannick Hanfmann trafił na Andrieja Rublowa i pomimo znakomitej gry przegrał tie-break pierwszego trzysetowy bój z Alexandrem Bublikiem. Wówczas wydawało się, że wygrana Kazacha jest niespodzianką, ale przyszłość pokazała, że to mylne założenie. W kolejnej rundzie wykorzystał uraz Jannicka Sinnera z USA i awansował do półfinału, gdzie czekał na niego Alexander Zverev. Dość niespodziewanie rozstawiony z dziewiątką Niemiec musiał uznać wyższość rywala, i to po zaledwie dwóch setach. Pewnym usprawiedliwieniem było rozstrzygnięcie finałowe, bo Alexander Bublik wygrał cały turniej. Ten niezły występ tenisisty z Hamburga nie przeszedł jednak bez echa. Alexander Zverev trzeci raz z rzędu (wcześniej w Genewie i French Open) dotarł do półfinału i zdobył cenne punkty do rankingu ATP. Dzięki temu zamienił się miejscem z Janem-Lennardem Struffem i odzyskał pozycję lidera niemieckiego tenisa. – Jestem zadowolony z poziomu mojej gry, ale chcę więcej – komentował swoje poczynania tenisista, który do porażki z Bublikiem nie przegrał w Halle nawet seta. Tak dobry występ na kortach trawiastych daje nadzieje na dobry rezultat na Wimbledonie. Może gra bez presji (będzie rozstawiony z nr. 19.) pozwoli na kolejny półfinał, a może nawet coś więcej. O sukcesie na londyńskiej trawie marzy z pewnością Tatjana Maria, która rok temu niespodziewanie dotarła aż do półfinału Wimbledonu. W tym roku również gra znakomicie. W kwietniu wygrała dwa turnieje w Kolumbii, a przed paroma dniami dotarła do finału Challengera w Gaiba. Zabrakło jej zaledwie dwóch piłek do wygranej, ale i tak jest w znakomitej formie. I to w formie, która pozwala postawić się najsilniejszym, bo właśnie takie zadanie czekało ją w kolejnym turnieju.

Jan-Lennard Struff w wieku 33 lat gra chyba swój najlepszy tenis w karierze.

Spotkania ze Świątek

W Bad Homburg los skojarzył ją bowiem z Igą Świątek, która niedawno świętowała wygraną we French Open. Niemiecka tenisistka przystąpiła do spotkania praktycznie bez odpoczynku, bo dzień po przegranym finale. Widać to było w końcowym wyniku, bo 35-latka wygrała pierwszy set, ale w kolejnych nie miała już szans. Trzeba jednak uczciwie przyznać, że spisała się znakomicie, zaobserwowała przy tym jedynkę ATP, co powinno procentować i wydaje się, że na angielskich kortach nie pozostaje bez szans. Należy dodać, że na treningu Igi Świątek pojawiła się ostatnia niemiecka mistrzyni Wielkiego Szlema Angelique Kerber. Panie wymieniły się doświadczeniami i odbyły długą rozmowę. Oczywiście takie spotkanie i późniejsza wizyta na turnieju w Bad Homburg podsyciły plotki na temat powrotu na kort. Sama zawodniczka nie omieszkała ich skomentować i… rozgrzać nadzieję. – Czy mogę teraz dostać dziką kartę, czy już nie jest to możliwe? – żartobliwie zawołała do dyrektora turnieju Aljoschy Throna. A ten żart to był początek dobrych wieści. – Bycie zawodowym sportowcem znaczy dla mnie wszystko, ale jestem wdzięczna za nową ścieżkę, którą teraz podążam – komentowała swoją sytuację. Co ważniejsze, przedstawiła plany powrotu, związane z przyszłorocznymi igrzyskami olimpijskimi. – Australia, Australian Open. Wygrałam tam swój pierwszy Wielki Szlem w 2016 r. Oczywiście jest to dla mnie bardzo szczególny turniej. Australia to jeden z moich ulubionych krajów i to jest też, że tak powiem, mój cel na następny. Potem wrócę tam za rok. Ale nie spieszę się. Niemniej jednak to jest motywacja i główny cel, że tak powiem, do ponownego ataku w 2024 r. Igrzyska olimpijskie przyprawiają mnie o gęsią skórkę – tak podsumowała wszelkie pytania. To oznacza jedno – to, o czym mówiło się od dawna. Angelique Kerber chce powalczyć o medal w Paryżu i, biorąc pod uwagę jej ostatnie aktywności (pokazowe mecze deblowe), nie tylko singlowo. Do tego kibice marzą o mikście najlepszych niemieckich rakiet ostatniej dekady. Wydaje się, że duet Angelique Kerber – Alexander Zverev może być groźny dla wszystkich. Czy dojdzie do takich występów? Całkiem możliwe.

Florian Wallenbroom

Rund um den deutschen Fußball

Guerreiro bereits in München

Der Vertrag von Raphael Guerreiro lief Ende Juni dieses Jahres aus und Borussia Dortmund konnte ihn nicht zu einer Vertragsverlängerung bewegen. Der Portugiese hat sich nach sieben Jahren beim BVB entschieden, eine neue Herausforderung zu suchen. Der FC Bayern München war von Anfang an der Hauptkandidat für den 29-Jährigen, aber auch Atlético Madrid zeigte Interesse an ihm. Das Angebot des spanischen Klubs war jedoch nicht so attraktiv wie das der Bayern. So gaben die Bayern am vergangenen Freitag in einer offiziellen Mitteilung die Verpflichtung von Raphael Guerreiro bekannt, der bis Ende Juni 2026 unterschrieben hat. „Als ich den Anruf von Bayern München erhielt, habe ich mich schnell entschieden. Es ist eine Ehre für mich, für einen so großen Verein zu spielen, und ich schätze Thomas Tuchel sehr aus unserer gemeinsamen Zeit in Dortmund. Ich bin ein Spieler, der immer gerne den Ball hat – es geht darum, das Spiel zu dominieren und Chancen zu kreieren. Ich werde alles tun, um so viele Titel wie möglich zu gewinnen. Das ist ja auch die Philosophie des FC Bayern", so der Neuzugang der Bayern.

Gündogan in Barcelona

Der deutsche Nationalspieler Ilkay Gündogan wechselt ablösefrei zum FC Barcelona und verlässt den englischen Meister Manchester City, wie englische, spanische und deutsche Medien letzte Woche berichteten. Der Wechsel des türkischstämmigen deutschen Nationalspielers zum FC Barcelona ist die Krönung einer erfolgreichen siebenjährigen Karriere in der englischen Liga, in der er insgesamt 14 Trophäen gewann, darunter fünf Meistertitel. Ilkay Gündogan war der erste Spieler, den der katalanische Trainer Pep Guardiola von Manchester City kaufte, als er 2016 das Ruder bei Manchester City übernahm. In den Farben der Citizens hat sich Ilkay Gündogan als außergewöhnlicher Spieler für den Verein erwiesen, insbesondere in den letzten beiden Spielzeiten, als er wichtige Tore erzielte und dem Team zu mehreren Trophäen verhalf. Der fast 33-jährige Ilkay Gündogan verlässt den englischen Klub nach mehr als 300 Einsätzen, in denen er 60 Tore erzielte. Seine Erfahrung wird für Xavi, den Trainer des FC Barcelona, von unschätzbarem Wert sein. Zumal sich der langjährige spanische Mittelfeldspieler Sergio Busquets am Ende der letzten Saison nach 18 Jahren beim Team aus der katalanischen Hauptstadt vom Verein trennte.

Raphaël Guerreiro

Foto: soccer-wikipedia

Nkunku in London

Der FC Chelsea London hat den bereits vor Monaten vereinbarten Transfer von Christopher Nkunku bestätigt. RB Leipzig hat durch den Verkauf des französischen Nationalspielers rund 60 Millionen Euro eingenommen. Mit seinem fantastischen Spiel in der 1. Bundesliga hat Christopher Nkunku das Interesse der größten Klubs in Europa auf sich gezogen. Der FC Chelsea hat sich bereits vor einigen Monaten mit dem Spieler und dem Management von RB Leipzig geeinigt, der Transfer wurde aber erst nach der Saison 2022/2023 offiziell bekannt gegeben. Christopher Nkunkus Mehrjahresvertrag beim FC Chelsea läuft bis Juni 2029. Dies ist eine erhebliche Verstärkung für die Blues, die sich im Sommer von Kai Havertz verabschieden könnten. In Anbetracht der Tatsache, dass João Felix nicht von Atlético Madrid gekauft wird, wird Christopher Nkunku in der nächsten Saison der Hauptverantwortliche für das Toreschießen sein.

Klopp will Gravenberch

Der FC Liverpool, der nach der Verpflichtung von Alexis Mac Allister von dem Deutschen Jürgen Klopp trainiert wird, will das Mittelfeld weiter verstärken. Laut „Daily Mail" drängen die Reds auf den Transfer von Ryan Gravenberch von Bayern München. Allerdings wird dieser Mittelfeldspieler auch von Manchester United in seinem Kader gesehen. Der 11-fache niederländische Nationalspieler könnte die Reihen der Bayern verlassen, nachdem er in der vergangenen Saison nicht regelmäßig in den Farben des deutschen Meisters spielen konnte. Der FC Liverpool hat kürzlich Alexis Mac Allister geholt, plant aber noch eine Verstärkung für das Mittelfeld. Ryan Gravenberch erzielte in der letzten Saison in 33 Spielen 1 Tor und gab ebenso viele Vorlagen.

Sie geben die Hoffnung nicht auf

Bayern Münchens unverändertes Ziel für das Sommer-Transferfenster ist es, einen hochkarätigen Stürmer zu verpflichten. Ganz oben auf der Liste der Bayern stehen Randal Kolo Muani von Eintracht Frankfurt, Victor Osimhen vom SSC Neapel und Harry Kane von Tottenham London. Letzterer ist der größte Traum der „Roten", und trotz der Ablehnung des ersten Angebots durch Tottenham geben die Münchener die Hoffnung auf ein positives Ende nicht auf. Nach Informationen der „Bild"-Zeitung hoffen die Bayern-Verantwortlichen nach wie vor, den Engländer für einen Wechsel in die 1. Bundesliga gewinnen zu können. Die Ablösesumme soll kein Thema sein, so dass es nur noch darum geht, die Sympathien von Harry Kane zu gewinnen, der auch für Real Madrid ein heißes Objekt des Interesses geworden ist. An zweiter Stelle auf der Wunschliste der Bayern steht derzeit Victor Osimhen vom SSC Neapel, während Niclas Füllkrug von Werder Bremen die Reserveoption des deutschen Meisters ist.

Gallagher statt Bellingham?

Der deutsche Vizemeister Borussia Dortmund hat einen weiteren großen Verkauf getätigt. Der Verein aus dem Signal Iduna Park hat das Angebot von Real Madrid für Jude Bellingham angenommen, für den die „Königlichen" 103 Millionen Euro zahlten. Darüber hinaus erhält der BVB fast 30 Millionen Euro an Prämien, die in dem Deal enthalten sind. Der Abgang von Jude Bellingham hat bei Borussia eine Lücke im Mittelfeld gerissen. Deshalb ist der Verein aus Westfalen bereits auf der Suche nach einem Nachfolger. Mit Conor Gallagher ist ein weiterer Engländer auf dem Radar aufgetaucht. Der 23-Jährige, der für den FC Chelsea London spielt, hat in der vergangenen Saison einen guten Eindruck hinterlassen. Der Mittelfeldspieler kam auf insgesamt 45 Einsätze, in denen er 3 Tore erzielte und 1 Assist gab. Darüber hinaus hat er 6 Spiele in der englischen Nationalmannschaft absolviert.

Krzysztof Świerc

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.

Konkurs z Bundesligą XXIV edycja

Znasz się na niemieckim futbolu? Weź udział w XXIV Konkursie z Bundesligą i zdobądź bardzo atrakcyjną nagrodę ufundowaną przez sponsora konkursu – firmę APN.

Przed nami niezwykle emocjonujące futbolowe miesiące – ruszyła runda wiosenna 1. Bundesligi i 2. Bundesligi sezonu 2022/2023. W związku z tym na łamach „Wochenblatt.pl" rozpoczynamy nasz tradycyjny Konkurs z Bundesligą, który potrwa do czerwca 2023 roku. Współorganizatorem i głównym sponsorem konkursu jest firma APN, która ufundowała trzy bardzo atrakcyjne nagrody. Poinformujemy o nich uczestników naszej zabawy w jednym z najbliższych wydań „Wochenblatt.pl".

Punktacja

Pytania konkursowe zawsze będą miały różne stopnie trudności. Za prawidłową odpowiedź na pierwsze, które naszym zdaniem będzie najtrudniejsze, bo najczęściej będzie polegało na wytypowaniu wyniku najciekawszego meczu najbliższej kolejki ligowej nad Renem, grający otrzyma 8 pkt. Natomiast następne trzy punktowane będą kolejno: 4, 2 i 1 pkt. A zatem maksymalna tygodniowa zdobycz wynosi 15 pkt. Uwaga: Na wybranych kuponach w miejsce pierwszego pytania zamieścimy pytanie bonusowe od sponsora oznakowane literami APN (w nawiasie). Trafna odpowiedź na nie zawsze nagradzana będzie 30 punktami! Oznacza to, że tygodniowa zdobycz z pytaniem bonusowym wynosi 37 pkt (30 pkt za odpowiedź na pierwsze pytanie, 4 pkt za drugie, 2 pkt za trzecie i 1 pkt za trafną odpowiedź na czwarte pytanie), a bez bonusu maksymalnie będzie można zdobyć 15 pkt. ❑

INFORMACJE DLA GRAJĄCYCH: WWW.WOCHENBLATT.PL

Jesteśmy na ostatniej prostej bieżącej edycji Konkursu z Bundesligą, a wciąż nie mamy stuprocentowej pewności, kto zwycięży. Wiemy natomiast, że po koronę mistrzowską na pewno sięgnie ktoś, kto jeszcze nigdy w historii tego Konkursu nie skosztował smaku wygranej. Co więcej, pierwsza trójka grających będzie się składała z zawodników, którzy dotychczas jedynie przyglądali się zwycięstwom wytrawnych graczy. Czy to oznacza zmianę warty? Co na to największy champion w historii tego Konkursu – Janusz Kut?

Dwudziesta (ostatnia) seria pytań konkursowych (20/1629) (termin nadsyłania rozwiązań: 7.07.2023 r.)

1. W jakim niemieckim mieście znajduje się grób Ernesta Wilimowskiego?
2. Czy Jupp Derwall był selekcjonerem reprezentacji Niemiec podczas mistrzostw Europy w 1988 r.?
3. Czy Austria Wiedeń była kiedykolwiek mistrzem Niemiec?
4. Czy kiedykolwiek węgierski szkoleniowiec był trenerem Bayernu München?

Czołówka klasyfikacji XVIII rundy

1.	Tomasz Rudnicki	Wrocław	67
2.	Tomasz Pietroń	Dąbrowa Górnicza	67
3.	Dariusz Kopczyński	Bielsko-Biała	67
4.	Łukasz Malczewski	Zabrze	36
5.	Grzegorz Załoga	Opole	35
6.	Sebastian Parcej	Tarnowskie Góry	35
7.	Rafał Kempa	Opole	35
8.	Arkadiusz Bednarz	Wrocław	33
9.	Jerzy Maurer	Nakło	33
10.	Bohdan Skórzewski	Oleśnica	33
11.	Antoni Szymanek	Gliwice	33
12.	Andrzej Myśliwiec	Chorzów	32
13.	Jerzy Szygula	Rybnik	32
14.	Jan Kieloch	Katowice	31
15.	Zbigniew Rudzki	Wrocław	31
16.	Roland Czernia	Mysłowice	7
17.	Bożena Wandzik	Katowice	7
18.	Waldemar Jaskot	Tychy	7

Czołówka klasyfikacji po osiemnastu rundach

1.	Jerzy Maurer	Nakło	343
2.	Rafał Kempa	Opole	332
3.	Grzegorz Załoga	Opole	330
4.	Jan Kieloch	Katowice	325
5.	Tomasz Rudnicki	Wrocław	319
6.	Łukasz Malczewski	Zabrze	314
7.	Arkadiusz Bednarz	Wrocław	299
8.	Jerzy Szygula	Rybnik	293
9.	Tomasz Smolik	Częstochowa	280
10.	Waldemar Jaskot	Tychy	271
11.	Antoni Szymanek	Gliwice	266
12.	Dariusz Kopczyński	Bielsko-Biała	260
13.	Zbigniew Rudzki	Wrocław	236
14.	Wolfgang Kowalski	Ruda Śl.	230
15.	Tomasz Pietroń	Dąbrowa Górnicza	225
16.	Sebastian Parcej	Tarnowskie Góry	203
17.	Roland Czernia	Mysłowice	199
18.	Bożena Wandzik	Katowice	181

APN
Pracuj z najlepszymi
- NIEMIECKA UMOWA
- DARMOWE ZAKWATEROWANIE
- ATRAKCYJNE WYNAGRODZENIE
- ORGANIZACJA TRANSPORTU

Kierunek PRACA
- PRODUKCJA
- LOGISTYKA
- PRACA DLA FACHOWCÓW

WWW.APNPRACA.PL +48 696 309 309 INFO@APNPRACA.PL

Konkurs z Bundesligą

Kupon konkursowy 20/1629, termin nadsyłania rozwiązań – 7.07.2023 r.

1. ..... 3. .....

2. ..... 4. .....

Imię, nazwisko: .....

Miejscowość: ..... Kod pocztowy: .....

Ulica i nr domu: ..... Nr telefonu: .....

Projekt i realizacja konkursu: Krzysztof Świerc

Freudenthal **Wunderschöne Panoramen der nahen Flachlandschaft**

Zu Besuch in Mösnig

Die Peripherien von Gebirgsketten sind selten die populärsten Ausflugsziele mit den spannendsten Kletterpartien und höchsten Gipfeln. Sehr oft bieten sie aber eine Gelegenheit, wunderschöne Panoramen der nahen Flachlandschaft zu genießen. Dies ist auch einer der Gründe, die Umgebung von Mösnig (Ježník) zu besuchen.

Unsere Wanderung fängt am Bahnhof in Jägerndorf (Krnov) an. Als größte Stadt des Landkreises Freudenthal (Bruntál) sollte sie leicht zu finden sein, in der Umgebung gibt es auch genügend Parkplätze. Wenn man dorthin fährt, lohnt es sich allerdings, bei der Einfahrt in die Stadt die Augen aufzuhalten. Nach der Abfahrt von der Landesstrasse 57 befindet sich auf der linken Straßenseite ein kleiner Friedhof. Auf ihm steht eine interessante neugotische Kapelle aus dem Jahr 1906. Es ist eine Ruhestädte der meist deutschsprachigen Einwohner, die vor 1945 in dieser Vorstadt von Jägerndorf gelebt haben.

Durchs Tal des Mösnigbachs

Am Bahnhof suchen wir die grüne Wanderroute, die uns fast bis an unser Ziel führen wird. Erst geht es die Altmösnigerstraße entlang. Wer Lust hat, kann beim Spielplatz einen Abstecher nach rechts machen. Von hieraus führt ein Lehrpfad auf den Gipfel eines kleinen Hügels, der einen Ausblick auf die Landschaft nördlich der Stadt bietet.

Unser eigentlicher Wanderweg verlässt in Kürze den Ort und führt am Ufer des Mösnigbachs gemütlich nach oben. Auf diesem Teilstück geht es zwar 130 Meter hoch, diese sind allerdings auf 5,5 Kilometer verteilt. Dafür brauchen wir über 1,5 Stunden, den Anstieg merkt man also kaum.

Letztendlich gelangen wir an einen Parkplatz beim ehemaligen Kurhaus in Mösnig. Das imposante Gebäude diente erst als Sanatorium, dann als Museum und heute steht es leider leer. Von hier werden wir bis zum Ende unseres Ausflugs den blauen Zeichen folgen.

Zum Gipfel des Melzerberges

Jetzt erst beginnt auch das eigentliche Klettern. Es geht noch 100 Meter höher, diesmal aber auf einer Strecke von etwa 1300 Metern, für die wir an die 30 Minuten brauchen werden. Diesen Anstieg kann man also schon in den Beinen spüren. Die Route biegt mehrmals im Wald scharf ab, man muss daher gut aufpassen.

Hinter einem kleinen Steinbruch ist dann der Gipfel sichtbar. Auf der 552 Meter hoch gelegenen Spitze finden wir einen 17,5 Meter hohen Holzturm aus dem Jahr 2001. Er bietet ein imposantes Panorama mit dem Niederen Gesenke, dem Altvatergebirge und einer guten Aussicht auf Jägerndorf. Vor allem kann man aber von hier, fast am Ostrand der Sudeten, ganz tief ins Flachland Oberschlesiens hineinblicken.

Das Kurhaus in Mösnig diente erst als Sanatorium, dann als Museum und heute steht es leer.

Zurück bis zum Bahnhof begleitet uns die blaue Wanderroute. Es handelt sich dabei um einen ruhigen Spaziergang entlang von Waldwegen, die uns nach unten führen. Insgesamt erwartet uns eine Wanderstrecke von über 13 Kilometern Länge und 272 Meter an Anstiegen. Sie sollte etwa 4 Stunden in Anspruch nehmen. Wer alle Spazierwege in den Hügeln vor dem Melzerberg dazurechnen möchte, kommt schnell auf 19 Kilometer und 6 Stunden. Einige Pausen und die Anreise dazugerechnet – und wir können fürs Erkunden von Mösnig einen schönen Wandertag einplanen.

Łukasz Malkusz

Foto: Łukasz Malkusz

Der Aussichtsturm auf dem Gipfel des Melzerberges

WOCHENBLATT.pl

Impressum (Stopka redakcyjna)

Die Herausgabe der Zeitung ist dank finanzieller Förderung des Ministeriums für Inneres und Verwaltung sowie des Auswärtigen Amts mittels des Instituts für Auslandsbeziehungen möglich.

Zrealizowano dzięki dotacji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji i (za pośrednictwem Instytutu Stosunków Kulturalnych z Zagranicą) Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Federalnej Niemiec.

Redaktionsanschrift/adres redakcji: ul. Juliusza Słowackiego 10, 45-364 Opole, **E-Mail:** media@vdg.pl

Chefredakteur/redaktor naczelny: Dr. Rudolf Urban

Redaktion/redakcja: Anna Durecka: Schlesien/Śląsk, Allerlei/Różności; Krzysztof Świerc: Sport, Wirtschaft/Gospodarka; Lucas Netter (ifa-Redakteur/dziennikarz z ramienia ifa): Aus den Regionen/Z regionów

Übersetzung/tłumaczenia: Andrzej Szypulski

Korrektur/korekta: Jeremias, Renata Żemojcin

Verlagssekretariat, Vertrieb, Marketing/sekretariat wydawnictwa, sprzedaż, marketing: reklama@wochenblatt.pl.

Onlineredaktion/redakcja strony www: Manuela Leibig, Lucas Netter

Homepage/strona internetowa: www.wochenblatt.pl

Herausgeber/wydawca: Związek Niemieckich Stowarzyszeń Społeczno-Kulturalnych w Polsce, ul. Słowackiego 10, 45-364 Opole

Nr indeksu 368202

Satz/skład komputerowy: LARES – Mateus Joschko

Druck/druk: Polska Press Sp. z o.o., Oddział Poligrafia, Drukarnia w Sosnowcu

Auflage/nakład: 3600

Kontakt: Redaktionsbüro/biuro redakcji: Tel./Fax +48 77 45 46 556

Abonnement/prenumerata: Redaktion/redakcja, Poczta Polska SA, Ruch SA, www.prenumerata.ruch.com.pl; Tel. 22 693 70 00

Konto bankowe: ING Bank Śląski, 88 1050 1504 1000 0024 3720 8073

Bankverbindung: ING Bank Śląski, IBAN: PL88 1050 1504 1000 0024 3720 8073, SWIFT Code (BIC) INGBPLPW

Unverlangt eingesandte Manuskripte werden nicht zurückgeschickt. Die Redaktion behält sich vor, Zuschriften und Leserbriefe sinngemäß zu kürzen. Die Redaktion haftet nicht für den Inhalt der Anzeigen. / Zastrzegamy sobie prawo skracania nadesłanych tekstów; materiałów niezamówionych nie zwracamy. Redakcja nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.
Die Publikation gibt lediglich die Ansichten des Autors/der Autoren wieder und darf nicht als offizielle Meinung des Ministers des Inneren und der Verwaltung verstanden werden.

Niniejszy materiał służy wyłącznie do czytania. Powielanie w jakikolwiek sposób zabronione.
Diese Materialien sind lediglich zum Lesen bereitgestellt. Jegliche Vervielfältigung ist strengstens untersagt.